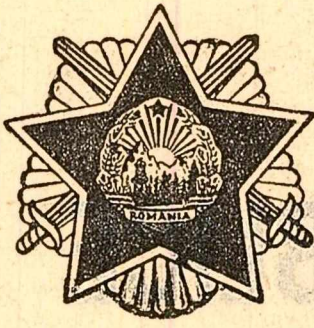

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7437

Simbătă 19 august 1967

8 PAGINI — 30 BANI

REZULTATE BUNE ÎN EFORTUL DE MODERNIZARE A MAȘINILOR AGRICOLE

Uzina „7 Noiembrie” din Craiova este bine cunoscută între fabricile constructoare de mașini agricole din țara noastră. Drumul parcurs de ea de la înființare și până în prezent consemnează evidente succese. Era o mică uzină, cu un colectiv restrâns, harnic și înimos, care producea menghin, prese de balotat fin sau de cărămidă. Acum, pe porțile uzinei noastre ies mașini de bun nivel tehnic, destinate prelucrării solului (tăvăluși înelari, grape, prășitori), semănatului cerealelor sau pomorului (seminătorii universale de cereale, semăntoarea de porumb cu tracțiune animală), transportului carburanților (remorcile cisterne) sau pentru zootehnie (locușori) și recoltare (greble, depănătorii de porumb). În majoritatea lor, aceste mașini au fost realizate în întregime în uzină — de la proiectare până la execuție, iar performanțele lor sînt la nivelul unor produse similare de pe piața mondială. O dovadă în acest sens o constituie faptul că mașinile noastre, prezentate la diferite expoziții și târguri internaționale, s-au bucurat de aprecieri unanime. Solicitarea la export a unora dintre mașinile produse în uzină, cum sînt remorca basculantă, grebla rotativă, mașina de împărștit îngrășăminte chimice, semăntoarea universală, nu este întîmplătoare. Reclama competitivității lor pe piața mondială a fost făcută de însăși mașinile lor performante tehnice și economice.

Evident, aceste cîteva rezultate prezentate succint au darul să vorbească despre un colectiv entuziasmat, angrenat în îndeplinirea sarcinilor privind înzestrarea agriculturii cu o gamă de mașini cât mai diversificate, de mare randament, potrivit prevederilor stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R. Trebuie să menționăm însă că, deși sînt perseverenți pentru a putea spune: satisfacem complet, din toate punctele de vedere, necesitățile agriculturii și ale exportului. Tocmai așa se explică lărga acțiune de asimilare și modernizare a mașinilor noi. De pildă, pentru anul curent, prin planul tehnic, vom asimila șase mașini noi, dintre care două sînt variante modernizate ale unor utilaje din fabricația curentă. Noile mașini vor permite îmbunătățirea fertilității solului, refacerea sau menținerea structurii lui optime, precum și mecanizarea unor lucrări din legumicultură și pomologie. Aceste mașini se află în faza de pregătire a fabricației, urmînd ca pînă la finele anului să înceapă livrarea lor către unitățile agricole. În anul următor vom asimila și alte mașini, unele după modele de referință străine, iar majoritatea prin proiectare în concepție originală. Și într-un caz și în altul, asimilarea se va executa la nivelul cerut de tehnica contemporană.

Produsele din fabricația curentă cunosc un continuu proces de întinerire tehnică. În ultimii zece ani, au fost re-proiectate toate mașinile fabricate. Cum e și firesc, acest ciclu de întinerire se repetă din ce în ce mai des. Demn de rețut este faptul că acțiunea de modernizare se desfășoară pe baza unui program judicios stabilit în funcție de urgența reclamată de exploatarea agricolă și de pericolul rămirii în urmă față de „campionii tehnici”. Efectele nu sînt deloc minore. Iată cîteva. Prin re-proiectarea grapei cu colți rigizi, de exemplu, s-a

reduc consumul de metal — la nivelul acestui an — cu circa 80 tone de metal economisindu-se și 250.000 lei. Concomitent, modernizarea unor mașini generează mari avantaje beneficiarilor din agricultură. De pildă, grebla rotativă superioară, al cărei cap de serie a fost omologat mai deunăzi, are o productivitate sporită, asigură extinderea gamei de lucrări în cadrul procesului tehnologic, reducerea pierderilor de fin la strîngere

Ing. Ion ROGOVEANU
șef adjunct al serviciului
de concepție — uzina
„7 Noiembrie”-Craiova

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe Ardeshir Zahedi, ministrul afacerilor externe al Iranului

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit vineri la amiază, la Eforie Nord, pe Ardeshir Zahedi, ministrul afacerilor externe al Iranului.

La întrevvedere au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Pavel Silard, ambasadorul Republicii Socialiste România la Teheran.

Au luat parte, de asemenea, Mohammad Reza Amir-Teymour, subsecretar de stat pentru afaceri politice, Soltan H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

În timpul convorbirilor au fost abordate probleme privind relațiile bilaterale dintre România și Iran, exprimîndu-se satisfacția pentru stadiul actual al relațiilor româno-iraniene și manifestîndu-se dorința comună pentru găsirea de noi

căi în vederea dezvoltării continue, multilaterale, a cooperării economice și a relațiilor politice, culturale și tehnico-științifice dintre România și Iran.

Au fost abordate, de asemenea, unele probleme actuale ale situației internaționale, subliniindu-se rolul tot mai important pe care îl pot avea statele mici și mijlocii în crearea unui climat favorabil pentru asigurarea păcii și securității internaționale, lichidarea focarelor de război și de încordare, statornicirea unor relații de colaborare complexă între toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială.

După întrevvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a reținut la dejun pe Ardeshir Zahedi, ministrul afacerilor externe al Iranului.

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășul Luigi Longo, secretar general al Partidului Comunist Italian, împreună cu soția, a făcut în zilele de 16 și 17 august a.c., o vizită pe litoral.

În timpul vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut convorbiri cu tovarășul Luigi Longo. La convorbiri au participat din partea Partidului Comunist Român tovarășii: Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Maxim Berghianu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R.

Din partea Partidului Comunist Italian a participat tovarășul Pio La Torre, membru al Direcțiunii C.C. al P.C. Italian.

Convorbirile au prilejuit o informare reciprocă asupra activității celor două partide, precum și un schimb de păreri asupra unor probleme actuale ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești contemporane.

Constatînd intensificarea acțiunilor agresive ale cîrcurilor imperialiste, îndeosebi ale imperialismului american, care încaută independența și suveranitatea altor țări și încurajează forțele reacționare de pretutindeni, cele două partide au subliniat că pentru zădărnicierea acestor acțiuni, pentru crearea unui climat de pace și

înțelegere între popoare se impune întărirea unității mișcării muncitorești, a întregului front antiimperialist, a tuturor forțelor iubitoare de pace.

Cele două partide condamnă cu hotărîre războiul agresiv purtat de S.U.A. împotriva poporului vietnamez, își reafirmă solidaritatea deplină cu Republica Democrată Vietnam și Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud. Ele cer să se pună capăt imediat și necondiționat bombardamentelor S.U.A. asupra Republicii Democrate Vietnam, să se ceară a gresinească; poporul vietnamez să fie lăsat să-și hotărască singur soarta, fără amestec din afară.

În legătură cu evenimentele din Orientul Apropiat, cele două partide consideră că singura cale rațională pentru rezolvarea conflictului din această parte a lumii este retragerea imediată a trupelor izraeliene din teritoriile ocupate, condiție necesară pentru soluționarea pașnică a problemelor care fac obiectul disputelor, cu respectarea drepturilor naționale ale tuturor țărilor interesate.

Cele două partide consideră că asigurarea păcii și securității în Europa corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor europene, ale forțelor revoluționare și democratice de pretutindeni, contribuie la normalizarea vieții internaționale. Un rol deosebit de important în înfăptuirea securității europene îl are îmbunătățirea relațiilor în toate domeniile de ac-

tivitate dintre statele europene, pe baza încrederii și a avantajului reciproc, respectării independenței și suveranității naționale.

Abordarea rațională și eficientă a problemei securității europene presupune să se pornească de la recunoașterea realităților istorice rezultate după cel de-al doilea război mondial, a existenței celor două state germane — R.D.G. și R.F.G. — a inviolabilității frontierelor statornicite în Europa după război și necesității, totodată, vigilență față de manevrele cercurilor reacționare, ca acelea întreprinse în Grecia în urma loviturii de stat.

Relevînd rolul important pe care partidele comuniste și muncitorești îl au în viața internațională contemporană, cele două partide au subliniat necesitatea stringentă de a întări solidaritatea și unitatea întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale, acționînd de acord cu toate partidele frățiești pentru a depăși toate greutățile existente.

Reprezentanții celor două partide au relevat cu satisfacție relațiile frățiești existente între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Italian și au căzut de acord să extindă pe mai departe aceste relații, în interesul ambelor popoare, al cauzei generale a păcii și socialismului.

— (Agerpres)

Cum se face difuzarea manualelor școlare?

Ca și în alți ani, la 15 septembrie în prima zi de școală, elevii din școala generală și din licee vor primi noile manuale. Aproape 27 milioane de cărți școlare, valînd circa 180 milioane lei, vor fi distribuite gratuit elevilor. Fiind vorba de un număr atât de mare de cărți, firesc, operațiunile de difuzare către școli au început din timp, din primele zile ale lunii august. Am urmărit, în raidul nostru prin cîteva regiuni ale țării, cum decurge difuzarea manualelor școlare, ce măsuri se iau pentru ca ele să ajungă în cele mai bune condiții la „beneficiari”.

Încă din primele zile ale acestei luni au fost îndreptate spre școli circa 24 milioane de manuale, reprezentînd 47% de țiluri. La Suceava, întreprinderea comercială interrațională a și terminat difuzarea în ziua de 10 august; tot astfel și în raionul Orșova, din regiunea Timișoara. În raionul Lipova din 86 de școli, 60 au primit de pa acum cărțile necesare; și în raioanele Negrești, Deta, Caransebeș, Făget și altele, acțiunea se desfășoară într-un ritm susținut.

Felși de ani trecuți — ne-a spus prof. Ludovic Kadar, inspector la secția de învățămînt a Sfatului popular regional Mureș-Autonom Maghiar, lucrurile se prezintă mult mai bine. S-au constituit comisii pentru îndrumarea acțiunii de difuzare a manualelor, s-au înlocuit din timp grafice în baza cărora urmează să se facă livrarea direct către școli. Transportul manualelor a început cu bine, iar unelna raioane, Reghin — de exemplu, au și depășit graficele de livrare.

Deși, în general, operația de distribuție a manualelor școlare se desfășoară bine, vîdînd preocuparea și atenția acordate de forurile interesate, totuși am întîlnit și unele cazuri care arată că această acțiune importantă nu se bucură peste tot de atenția cuvenită.

Multe dintre deficiențele întîlnite se referă la modul cum

se asigură depozitarea manualelor școlare în unitățile comerciale cit și în școli. Problema este importantă dacă ne gîndim că neasigurarea celor mai bune condiții de depozitare poate duce la deteriorarea unor cărți. La Suceava, Timișoara și în alte centre regionale am întîlnit depozite corespunzătoare, cărțile așezate în ordine în rafturi. Pe măsură însă ce ne-am depărtat de centru, grija și atenția „difuzorilor” au început să scadă. De pildă, la depozitul Centrului de învățămînt și difuzare a cărții din Arad — responsabilă Magdalena Schmidt, predomină dezordinea, manualele sînt aruncate la întâmplare, pachetele sînt rupte. Într-ebată ca părere are despre această stare de lucruri, ne-a răspuns foarte degajată: „Nei sîntăm raion, nu avem condițiile Timișoarei”. Aici însă nu a vorba de raion sau de centru. Este vorba de lipsa de răspundere cu care sînt privite manualele școlare. Nici nu e de mirare că din 38 de școli primare manualele necesare numai 18.

(Continuare în pag. a VII-a)

Moda „inefabilului”

Discuția despre funcția și îndatoririle criticii, care durează de o bună bucată de vreme, devine din nou însemnată problemă. N-am spus încă că este o problemă deschisă, ca de pildă aceea despre frumosul artistic, despre talent sau — cuvîntul e la modă — despre inefabil. Se știe că prin problema deschisă se înțelege ceea ce socotim insolubil. Sîntem printru acei care cred că nu există asemenea probleme, iar cele așa-zicînd nereșolvate, în domeniul artei, cel puțin, înseamnă că au fost puse greșit. Așa, bunăoară, inefabilul. Dacă, etimologic, inefabilul ar fi ceea ce nu poate fi grăit, rostit, spus, existența lui este posibilă printru cel neobișnuit cu expresia sentimentelor mai adînci sau mai complexe. Omul simplu zice, cite o

opinii Șerban CIOCULESCU

dată, în anumite împrejurări de adîncă emoție, care-i paralizază nu numai gura, dar și intelectul: —

N-am cuvîntat... ca să spun ce simt. De altfel, marile emoții pot avea inhibiții tuturor, indiferent de vîrstă și condiție. Înșiși emoția artistică se traduce în primul moment printr-o stare de reculegere tăcută, iar eliberarea se produce exclamativ, prin cuvintele: — Ce frumos! (sau altele, de același fel). Înșiși profesionalii, cunoscătorii, criticii (literari sau mai în genere, de artă) înaintea unei opere de artă evident superioară resimt un prim șoc, o fericită traumă, în fața căreia nu reacționează altfel, cu deosebirea că actualul intelect se deosebește mai repede ca la ceilalți spectatori sau auditori. Mai intervine o deose-

bire, ce este drept, esențială: omul necedat artistic poate primi șocul și cînd obiectul care îl provoacă este aneptic sau de-a dreptul inestetic, de rău, de prost gust. Criticul de artă este un expert căruia nu-i e îngăduit să confunde confecția cu creația, pseudofrumosul cu frumosul. El este dator să-și dea seama din primul moment de natura obiectului pretins artistic și să-și motiveze impresiile, ca astfel acestea să imprimute prestigii judecătorești artistice. Inefabilul nu poate exista pentru poet. El

(Continuare în pag. a IV-a)

Telegrame

Excelenței Sale
Domnului FELIX
HOUPHOUET BOIGNY
Președintele Republicii Coasta de Fildes
ABIDJAN

Cu prilejul celei de-a VII-a aniversări a proclamării Independenței țării dv. vă adresez, Excelență, felicitări și urări de fericire personală, de bunăstare și progres poporului Republicii Coasta de Fildes.

Exprim convingerea că relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Coasta de Fildes se vor dezvolta spre binele ambelor popoare, al înțelegerii și păcii în lume.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Excelenței Sale
Domnului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI
Țin să vă mulțumesc foarte cordial, Domnule Președinte, în numele poporului Coastei de Fildes și al meu personal, pentru mesajul de felicitări și de urări pe care mi l-ați adresat în numele dv., precum și în numele guvernului și poporului român, cu ocazia celei de-a VII-a aniversări a proclamării Independenței Republicii Coasta de Fildes. Cu înaltă considerație.

FELIX HOUPHOUET BOIGNY
Președintele Republicii
Coasta de Fildes

OPȚIUNEA

DESTI- NULUI

anchetă socială

Ideea unei forțe atotputernice care dirijează viața, existența oamenilor, a izvoirilor fără îndoială din complexul imperiu al necunoscutului, din imposibilitatea stăpînirii de către omul primitiv a stihurilor naturii. Omul era, în mod inexorabil, prizonierul destinului său.

Pe măsură ce iscoditoarea minte omenească a descoperit legile care guvernează natura în genere și natura umană în speță, ideea destinului a suferit necoștante transformări.

Antropologia subliniază că principala caracteristică biologică a omului este plasticitatea, sub influența experienței de viață. Omul nu este un automat fiziologic; el selectează, deliberează, optează. Antropologia culturală ne mai indică faptul că omul își poate alege mediul de viață sau și-l poate face în virtutea unui proiect sau ideal. În sfîrșit, antropologia filozofică a sugerat că suprema alegere este aceea de a „ne” alege pe noi înșine,

de a ne decide pentru ceea ce sîntem.

Activitatea socială și cultura ne ajută să ne cunoaștem, medicina ne ajută să îndepărtăm intervenția unor întimplări nefaste... Trebuie să învățăm să luptăm pentru realizarea destinului virtual specific, ceea ce înseamnă o rezistență uneori eroică față de alte influențe sau tentații.

Profesorul ia de birou o scrisoare din care citește câteva rânduri: „Stimate domnule profesor, am reușit! Portile facultății mi s-au deschis. Voi îmbrățișa aceeași carieră ca și dv. Știu că voi avea de învins greutăți foarte mari, dar nu-mi lipsește hotărîrea și energia. Îmboldiți și exemplul dv. și al celorlalți profesori...”

— Nimeni n-ar fi bănuț în familia mea că voi deveni ceea ce sînt, ne spune profesorul VASILE ȘTEFĂNESCU. Mi-au hărăzit, încă din leagăn, o altă de soartă. Și iată, am familie, am copii mari, și mai ales am elevi și foști elevi ale căror scrisori mă bucură și mă emoționează. Profesorul ia de birou o scrisoare din care citește câteva rânduri: „Stimate domnule profesor, am reușit! Portile facultății mi s-au deschis. Voi îmbrățișa aceeași carieră ca și dv. Știu că voi avea de învins greutăți foarte mari, dar nu-mi lipsește hotărîrea și energia. Îmboldiți și exemplul dv. și al celorlalți profesori...”

— Sînt la vîrstă bilanțurilor, încheie profesorul. Cînd mă gîndesc la anii tinereții nu-mi dau seama de suprafața imaculată. E nevăzător, profesor la o școală de nevăzători.

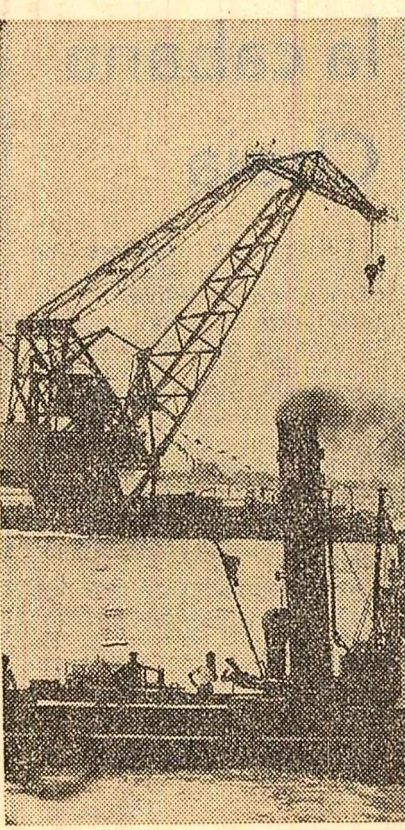
— N-am avut de ales din prea multe meserii — continuă profesorul Ștam, de pildă, că nu voi putea deveni pilot de aviație. Ar fi fost o ambție deșartă. Astăzi însă îmi dau seama că știința va rezolva în următoarele decenii și această problemă, oferind omului plină și simțuri artificiale. Dar, chiar și peste un secol sau un mileniu întîmplarea trupească depășind viața fizică și calitățile fizice, nu va putea înlocui acea imensă forță lăuntrică, psihică și morală, fără de care omul nu se poate desfrîta.

— Sînt la vîrstă bilanțurilor, încheie profesorul. Cînd mă gîndesc la anii tinereții nu-mi dau seama de suprafața imaculată. E nevăzător, profesor la o școală de nevăzători.

— N-am avut de ales din prea multe meserii — continuă profesorul Ștam, de pildă, că nu voi putea deveni pilot de aviație. Ar fi fost o ambție deșartă. Astăzi însă îmi dau seama că știința va rezolva în următoarele decenii și această problemă, oferind omului plină și simțuri artificiale. Dar, chiar și peste un secol sau un mileniu întîmplarea trupească depășind viața fizică și calitățile fizice, nu va putea înlocui acea imensă forță lăuntrică, psihică și morală, fără de care omul nu se poate desfrîta.

— Sînt la vîrstă bilanțurilor, încheie profesorul. Cînd mă gîndesc la anii tinereții nu-mi dau seama de suprafața imaculată. E nevăzător, profesor la o școală de nevăzători.

(Continuare în pag. a II-a)

Macra plutoare pe Dunăre
Foto: M. Andreescu

pagina economică

AM DEPĂȘIT PUNCTUL CRITIC...

Mai mulți ani la rând, trustul nostru de construcții a fost aspru criticat pentru slaba activitate a șantierelor de locuințe din regiune. Repetate rămăneri în urmă față de graficele de execuție se conjugau cu o situație economico-financiară deloc corespunzătoare. Aceleași deficiențe au persistat și în primul trimestru din acest an, când nu am predat nici un apartament. Cauze au fost mai multe, dar în esență ele au constat în lipsa frontului de lucru, ca urmare a „asaltului” de la sfârșitul anului trecut, în grave abateri de la disciplina de producție și de muncă, în organizarea defectuoasă a lucrului pe șantier, în anomalii din aprovizionare și folosirea neratională a utilajelor și forței de muncă.

Evident, o asemenea stare de lucruri nu mai putea fi admisă. Conducerea trustului, cu sprijinul comitetului regional de partid, a acționat energic pentru redresarea muncii pe șantier și ridicarea activității acestora la nivelul cerințelor impuse de amplasarea construcției de locuințe din regiune. Ceea ce trebuia să soluționăm mai întâi era problema aprovizionării ritmice a fronturilor de lucru cu materialele necesare. Pornind de la faptul că ducem o lipsă cronică de agregate pentru betoane și prefabricate, am organizat cu forțe proprii exploatarea balastului, precum și a stației de spălarea agregatelor. Am pus, de asemenea, la punct un poligon propriu pentru fișii prefabricate, iar la grupul de șantier din Deva am trecut la prefabricarea în masă a planșelor. Industria locală din orașul Hunedoara a pus în funcțiune o linie tehnologică pentru fabricarea inclozitorilor de cărămidă. În această etapă, precum și în următoarele, rezultate nu vreau să se înțeleagă că am ridicat șantierele, trustul în totalitatea sa, la o înaltă perfecțiune. Dimpotrivă, socotim că ne aflăm pe un drum bun și simțim conștiința de necesitatea unor acțiuni ferme în continuare pentru a ajunge realment la nivelul cerințelor, pentru a ne îndeplini exemplar planul. Până la finele anului mai avem să predăm „la cheie” 1.600 apartamente, precum și anumite școli și spații comerciale; concomitent însă, trebuie să asigurăm frontul de lucru corespunzător sarcinilor din trimestrul I 1968.

Încă din această lună, ne-am propus să atacăm toate lucrările de locuințe cuprinse în planul frontului de lucru, astfel ca în perioada de iarnă să putem lucra la întreaga capacitate și să lichidăm lunile de stagnare. Pentru aceasta însă, este nevoie să ni se asigure cit mai urgent întreaga documentație tehnică și finanțarea necesară.

Ne preocupăm serios problema asigurării stocurilor de agregate, cărămidă, ciment și materiale pentru instalări. La acest capitol, solicităm colectivului fabricilor de ciment de la Turda și Tg. Jiu o mare promptitudine în livrarea cimentului contractat. De asemenea, pe șantierul nostru fișii păstrăm actualitatea sarcinilor întăririi în continuare a disciplinei în muncă și folosirii din plin a timpului de lucru. Nu am lichidat încă fluctuația muncitorilor, îndeosebi în Valea Jiului, se însoțește încă de acurii timp prețios datorită „golurilor” în aprovizionare. Toate aceste probleme ne stau mereu în atenție și simțim conștient că, așa cum am reușit să urmărim șantierul din punctul critic, vom reuși ca în cel mai scurt timp să le aliniem în rîndul unităților fruntașe de construcții.

Ținând seama de considerentul că realizarea unui mare volum de construcții social-culturale este de neconcepție fără asigurarea bazei tehnice corespunzătoare, ne-am preocupat în permanență de creșterea gradului de dotare cu utilaje și mecanisme. Anul acesta am cheltuit importante fonduri pentru înzestrarea trustului cu excavatoare, buldozere și macarale. În paralel, am luat măsuri pentru folosirea cu îndrăzneală a utilajelor. În prezent, lucrăm în prezent la redarea planificat, iar

mișcarea lor în cadrul șantierelor se face, după un program judicios întocmit. Dat fiind că la noi s-au făcut prea puțini pași pe linia promovării metodelor industriale de construcție, am început, în zona Coșdău a orașului Deva, construcția experimentală a unui bloc cu 60 apartamente din anour mari din beton de zăgură de furnal expandată. Blocul este amplasat pe fundații din piloni scurți din beton armat și prezintă garanția unei înalte productivități la montaj. Un recent schimb de experiență pe țară, ca și rezultatele obținute, ne dau certitudinea că în viitor apropiat vom putea trece la folosirea procedurilor pe scară largă.

Măsurile întreprinse până acum și-au dovedit eficacitatea, ducând la redresarea activității pe toate șantierele. După șapte luni, planul producției globale este depășit cu patru procente, ceea ce echivalează cu realizarea a 58,4 la sută din prevederile planului anual. Important de menționat este și faptul că, pe ansamblul trustului, pentru prima dată după mai bine de 5 ani, sarcina de creștere a productivității muncii este depășită, iar în locul milioanele înregistrate la cheltuieli suplimentare s-au obținut în prima jumătate a anului economii de peste 900.000 lei. Realizările fizice sint, de asemenea, bune. Am predat până acum 1.134 apartamente pe șantierul de la Petroșeni, Vulcan, Petrița, Lupeni și Deva, șantier care, în primul trimestru auveau seroase rămănti în ce privește îndeplinirea planului. În această lună avem un mare număr de blocuri în faze foarte avansate de finisaj și colectivul nostru s-a angajat, în cinstea zilei de 23 August, să predea încă 500 apartamente.

Neîndoielnic, prezentând aceste câteva măsuri și rezultate nu vreau să se înțeleagă că am ridicat șantierele, trustul în totalitatea sa, la o înaltă perfecțiune. Dimpotrivă, socotim că ne aflăm pe un drum bun și simțim conștiința de necesitatea unor acțiuni ferme în continuare pentru a ajunge realment la nivelul cerințelor, pentru a ne îndeplini exemplar planul. Până la finele anului mai avem să predăm „la cheie” 1.600 apartamente, precum și anumite școli și spații comerciale; concomitent însă, trebuie să asigurăm frontul de lucru corespunzător sarcinilor din trimestrul I 1968.

Încă din această lună, ne-am propus să atacăm toate lucrările de locuințe cuprinse în planul frontului de lucru, astfel ca în perioada de iarnă să putem lucra la întreaga capacitate și să lichidăm lunile de stagnare. Pentru aceasta însă, este nevoie să ni se asigure cit mai urgent întreaga documentație tehnică și finanțarea necesară.

Ne preocupăm serios problema asigurării stocurilor de agregate, cărămidă, ciment și materiale pentru instalări. La acest capitol, solicităm colectivului fabricilor de ciment de la Turda și Tg. Jiu o mare promptitudine în livrarea cimentului contractat. De asemenea, pe șantierul nostru fișii păstrăm actualitatea sarcinilor întăririi în continuare a disciplinei în muncă și folosirii din plin a timpului de lucru. Nu am lichidat încă fluctuația muncitorilor, îndeosebi în Valea Jiului, se însoțește încă de acurii timp prețios datorită „golurilor” în aprovizionare. Toate aceste probleme ne stau mereu în atenție și simțim conștient că, așa cum am reușit să urmărim șantierul din punctul critic, vom reuși ca în cel mai scurt timp să le aliniem în rîndul unităților fruntașe de construcții.

Ținând seama de considerentul că realizarea unui mare volum de construcții social-culturale este de neconcepție fără asigurarea bazei tehnice corespunzătoare, ne-am preocupat în permanență de creșterea gradului de dotare cu utilaje și mecanisme. Anul acesta am cheltuit importante fonduri pentru înzestrarea trustului cu excavatoare, buldozere și macarale. În paralel, am luat măsuri pentru folosirea cu îndrăzneală a utilajelor. În prezent, lucrăm în prezent la redarea planificat, iar

Modernizarea mașinilor agricole

(Urmare din pag. 1)

cu 50 la sută. Pentru unitățile agricole, toate acestea înseamnă diminuarea cheltuielilor directe de producție cu aproximativ 50 la sută — bineînțeles, la operațiile amintite.

Realizările noastre se explică prin aceea că întodeuna am început cu cunoașterea amănunțită a comportării mașinilor în exploatare, adică a performanțelor lor reale. Ea s-a asigurat prin deplasări sistematice ale unor ingineri și tehnicieni la unitățile agricole din țară, prin menținerea unei stricte legături cu beneficiarii. Pe baza cunoașterii amănunțite a performanțelor tehnice reale, întocmim studii de comparație cu cele mai noi mașini similare, realizate în străinătate. În acest mod, avem permanent posibilitatea să înțelegem tendințele, să știm cu precizie ce anume caracteristici ar putea fi uzate fizic sau moral.

Pe lângă studiul de comparație cu cele mai noi mașini similare, realizate în străinătate, s-a instaurat ca un stil permanent în activitatea noastră.

Ne-am concentrat apoi eforturile spre scurțarea perioadei de asimilare sau modernizare. În acest scop, proiectanții folosesc metode moderne, cit privește încercările, ele se execută pe standuri de probe care imită fidel, în atelierul de prototipuri, condițiile reale de pe teren. Se identifică astfel soluții judicioase, cum este cea a organului activ de la grebla rotativă, ceea ce a evitat importul de oțel special și volumul ridicat al pieselor de schimb. Dar concluziile acestor cercetări mai sînt fructificabile și în vederea folosirii inclozitorilor de metal, a maselor plastice. Pe această cale, anual se economisește o cantitate de aproximativ 80 tone metal. Progresele sint deci evidente. Totuși, repet, ceea ce s-a făcut și, mai ales, ceea ce se face în prezent pe linia modernizării mașinilor este sub nivelul celor mai înalte cerințe și al posibilităților.

După părerea noastră, se manifestă un interes insuficient de susținut din partea beneficiarilor pentru modernizarea mașinilor agricole. Se crede că ea este o sarcină exclusivă a constructorilor, respectiv a uzinei. Ca urmare, după ce știm, înșiși utilizatorii de specialitate ale Comitetului Superior al Agriculturii nu au atribuția expresă de a sprijini uzinele în modernizarea mașinilor din fabricația curentă. În asemenea situații, oricît de bine documentați am fi, nu reușim să cunoaștem cele mai noi cerințe pe care trebuie să le îndeplinească mașinile ce le modernizăm. Rezultatul direct — o mașină reproiectată răspunde numai în parte exigențelor funcționale celor mai înalte. Vorbeam, de asemenea, de documentare. Ne străduim să posedăm o cunoaștere amănunțită a tot ceea ce s-a realizat în domeniul mașinilor agricole. În această străduință legitimă și necesară sîntem însă împiedicați de... lipsa mijloacelor suficiente de documentare și informație tehnico-economică. Literatura de specialitate este sărăcăcioasă iar cele mai proaspete prospecte de mașini agricole nu ajung pînă la noi. Din lipsa de documentație, uneori, ne „batem” să depășim niște mașini străine, din niște prospecte vechi amăgindu-ne că am realizat un lucru mare. Nu sîntem pe deplin mulțumiți nici cu rezultatele obținute în reducerea gabariturii și greutatei mașinilor. Socotesc în acest sens că unul dintre motivele pentru care, în general, mașinile noastre au o greutate specifică mare și constituie materialul de schimb, este folosirea Metalurgiei ne oferă o gamă prea îngustă de oțeluri, cu caracteristici care obligă la folosirea unor piese cu forme și dimensiuni grosolane.

Mai intervin apoi unele standarde, care sînt rămase în urmă. În plus, anumite tipodimensiuni de organe de mașini sau organe de asamblare prevăzute de acestea nu sînt asimilate sau nu satisfac toate cerințele. Așa de numai citeva exemple: nu sînt asimilate rulmenții capsulați, lanțurile de transmisie cu role și elice (tip Gall) în construcție ușoară și nici toate tipurile de jante. În privința protecției anticorozive dispunem de mijloace reduse. Lucrurile și vopsele produse nu răspund pe deplin pretențiilor constructorilor de mașini agricole. Sperăm că toate aceste neajunsuri vor putea fi învinse în scurt timp, dîndu-ne posibilitatea să perfecționăm în continuare utilajele destinate agriculturii noastre socialiste.

Relieful obiectiv, multilateral, a fenomenelor din fiecare unitate economică, relevarea documentată a experienței înaintate, ca și analiza competentă, realistă, a neajunsurilor și cauzelor acestora, au o mare însemnătate. Colectivele de oameni ai muncii, conducerea de întreprinderi și organizațiile de partid au astfel posibilitatea să aprecieze la justa valoare situațiile create, să-și mobilizeze și să-și concentreze forțele pentru a identifica mijloacele și căile care să asigure remedierea deficiențelor, obținerea aceluși nivel tuncic, propice progresului continuu al activității productive în interesul economiei naționale și al lor. Tocmai pe asemenea baze, marea majoritate a conducătorilor de întreprinderi reușesc să amplifice rezultatele bune, să depisteze cauzele reale ale situațiilor „critice”, să le înlătore și să valorifice intens rezervele interne ale producției. Inițiativa și înțelepciunea muncitorilor, cadrelor tehnice și economice.

Un totală contradicție cu pulsul sănătos al majorității covârșitoare a unităților noastre economice sînt unele stări de lucruri, atitudini și mentalități învechite, retrograde ale citorva conducători de întreprinderi.

Despre ce este vorba? Anumite conducători de întreprinderi și șantier, cu ocazia bilanțului primului semestru, au răsit de cuvînt să de-natureze realitatea, să o modifice cu bună știință. Adică, kîminind lipsurile și neajunsurile trecătoare, le-au învîlurit în manta roză a succesului de paradă, fals și dăunător. Literalmente, și-au permis să raporteze, prin datele de seamă statistice, date și cifre care nu corespundau strict realității, mîzind,

probabil, pe controlul superficial din partea forurilor de resort. Oamenii aceștia, puși în funcții de răspundere, nu au avut tăria de caracter să recunoască sincer „nu am îndeplinit planul”, dar au îndrăznit să încerce să înșele statul.

mătate a lunii iulie. La fel a procedat și conducerea întreprinderii de reparatii auto Suceava. Ce e drept, nu a Jonglat cu milioanele, ci „numai” cu sutele de mii de lei. Ii „lipseau” 7,5 procent pentru a spune: „la producția globală, 101,0 la sută”.

fiindcă planul de stat este o lege — de a dirija competent și cu eficiență sporită activitatea economică, conducerea celor două unități au recurs la inducerea în eroare a organelor de partid și de stat.

Din păcate, astfel de abuzuri s-au constatat și la raportarea nivelului producției marfă vîndută și încasată — „barometrul” calitativ al activității industriale. Oamenii din conducerea unor întreprinderi, și anume: „Electrotehnică”-București, întreprinderea forestieră Gheorgheni, „7 Noiembrie”-Arad, au căzut pradă „tentativei” de a înșela cu acte în regulă și au rotunjit volumul acestor indicatori cu circa 2 milioane de lei.

Avuam încheiate contracte cu beneficiarii și, în ultimă instanță, nu le-am respectat. Deși, valoric, prin „umflarea” procentelor, la producția marfă vîndută și încasată stăteau... bine, în ceea ce privește volumul unele perturbări în relațiile furnizor-beneficiar, cu anumite consecințe ireparabile.

Unele dintre aceste practici, străine eticii noastre socialiste, s-au făcut simțite și pe cîteva șantiere industriale. Se știe că economia națională face eforturi deosebite în domeniul investițiilor, punînd la dispoziția conducătorilor de întreprinderi de construcții-montaj milioane și milioane de lei. Continuu să se solicite pentru producție realizate în aceste tinere vălăstare industriale, economia națională nu poate admite să fie înșelată în eroare. Prin această primă treabă privată abuzivă, întreprinderii de construcții-montaj nr. 9 Cluj și întreprinderii de construcții-montaj București, care au denaturat realitatea. Mîzind pe faptul că „lucrările nemateriale” nu se pot deconta ușor, ele au falsificat volumul acestora. Merită să comentăm cazul ultimului întreprinderii. Nici mai mult, nici mai puțin, conducerea ei a raportat ca executate lucrări în valoare de circa 8 milioane de lei care de fapt au fost terminate de un 20 iulie a.c. Cele 8 milioane de lei au servit la acoperirea neréalizării planului. În realitate, procentul era de 96,9 la sută. Prin mistificarea a devenit 100% la sută.

Statul popular al orașului București a raportat nereal darea în folosință a 1.188 de apartamente. În domeniul realizării planului de investiții la construcția de locuințe aici se mențin, de cîteva ani, grave deficiențe. Nu se reușește sistematic să se realizeze obligațiile la construcția de locuințe, cu toate că la fiecare început de an se iau angajamente care nu se respectă în schimb, se recurge la justificări și, în ultimă instanță, la denaturări ale cifrelor reale.

Itău însă că aceste „flagrante delcte” se consemnează și la darea efectivă în funcțiune a unor obiective industriale. Nu ne oprim la cazul C.I.L. Pitești, care a raportat eronat terminarea unor lucrări în valoare de 1,5 milioane de lei în contul fabricii de făină din lemn și nici la extinderea Institutului agronomic București, subordonat Ministerului Industriei Alimentare care a săvîrșit o denaturare de circa 9,5 milioane de lei. Un „record” de tristă faimă! Concret, s-a raportat darea în funcțiune a acestei fabrici, cu toate că probele tehnologice au început la... 6 iulie.

Pe drept cuvînt, cititorul așteaptă explicații, își pune întrebarea: cum au fost posibile toate aceste acte de înșelătorie economică? Era vorba de cîteva aparținîndu-zăției în controlul rezultatelor în dirijarea evidențelor tehnico-operative și contabile, omisiunilor, erorilor de calcul, lipsei de intervenție a organelor tutelare. Dar, mai ales, ele au la bază lipsa de probitate și de răspundere a acelor conducători de întreprinderi care au păcătuit împotriva legilor. Deosebit de grav este faptul că unele unități, care acum au fost prinse „cu mîta-n sac”, sînt restabile în activitate. Este vorba de Șantierul naval Giurgiu, întreprinderea mecanică Suceava, „Electrotehnică”-București, C.I.L. Gălățuț, I.R.U.M. Reginin.

Măsluirea realizărilor are deci două cauze fundamentale. Prima constă în admiterea în activitate a comitatelor de întreprinderi a unor anatori de succese facile, iar a doua în tolerarea de către funcționarii unor ministere a faptelor necinstite.

Mal există însă o a treia cauză fundamentală, care explică substatul acestor practici. Dacă leșim bine cu planul, luăm și premiile convenite” — și-au spus, în sinea lor cei care au trecut pe coloanele formularelor statistice date fictive. În urma controalelor făcute în concordantă cu legislația în vigoare, acești măsluritori nu vor primi felicitări, nu vor încasa premiile visate. Dimpotrivă, ei primesc blamul public, iar dacă undeva s-a făcut impunerea de a li se acorda premiile, ele trebuie grabnic recuperate. Unde s-a mai văzut ca cei care înșală statul să fie recompensați?

Dăunătoare sînt și situațiile în care unele unități economice nu au raportat întreaga producție realizată, creștindu-și în acest fel o „plapumă de rezerve” sub care să doarmă liniștite... (Ce părere au, în acest sens, conducătorii de la întreprinderea minieră Rm. Vilcea, întreprinderea de prefabricate din beton Craiova, „Textila”-Botoșani, întreprinderea de lînă integrată din Constanța?)

Fată de aceste manifestări de mistificare a realității nu poate exista înțelegere. Ele dăunează intereselor economiei și poporului nostru, lezează merul înalt al întreprinderilor. Cum e și firesc, organele de control bancar și financiar și cele de statistică, care au dăpășit cazurile amintite, au propus măsuri de aspră sancționare. După fapta și răspătărea ca urmare, cei care au „atenat” la buna credință au fost destituiți sau retrogradați din funcție. Economia națională nu poate admite astfel de acte reprobatibile. Acelor oameni care denaturează adevărata stare de lucruri, cocloșesc și tolerează neajunsurile, nu li se pot acorda circumstanțe atenuante! Organele și organizațiile de partid au datoria de a extripa asemenea acte, de a asigura toate condițiile pentru ca nimeni să nu încerce să umbrască adevărul economic, ci, dimpotrivă, să informeze cu exactitate asupra stărilor reale de fapt.

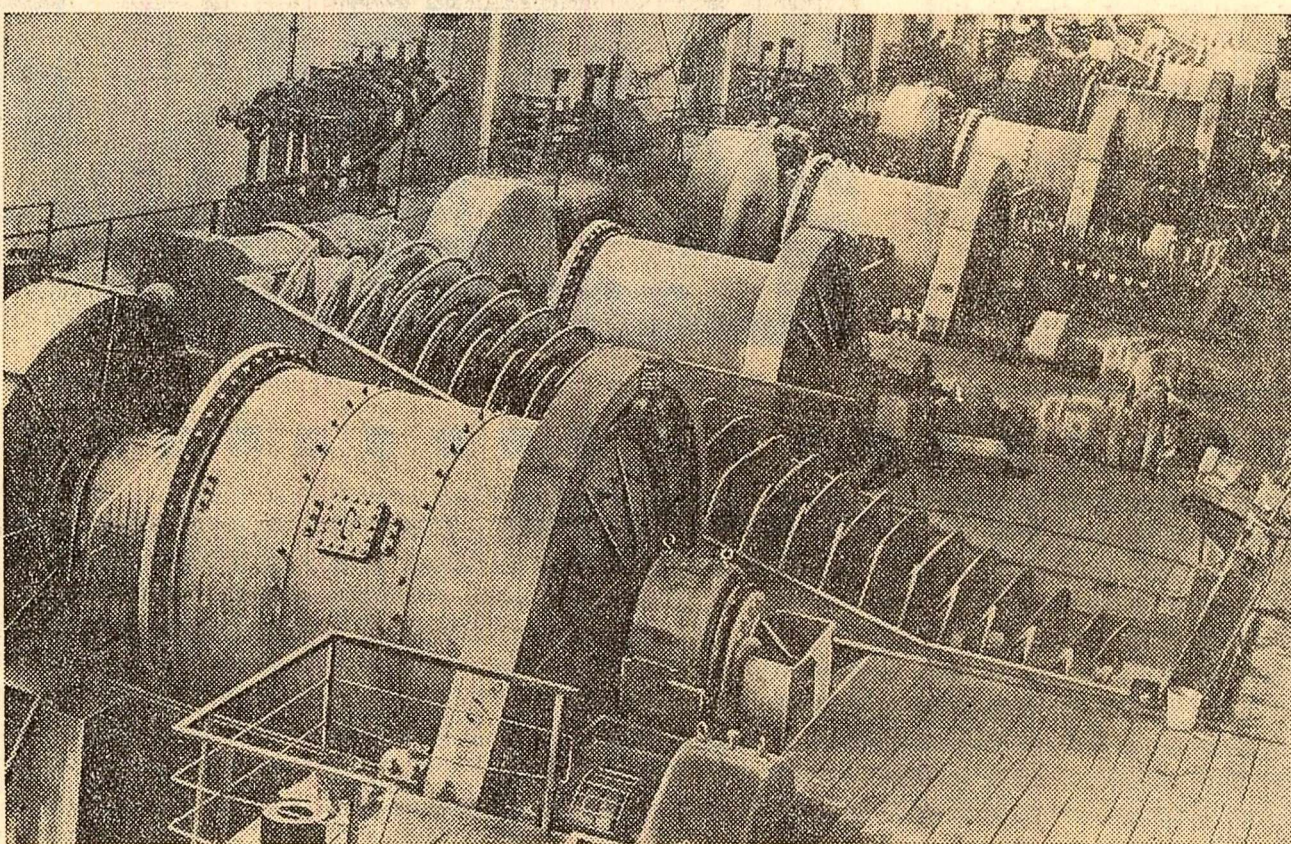
Petre NEDELCU

O practică economică reprobabilă —

„FARDAREA” REALITĂȚII

Bunăoară, conducerea uzinei chimico-metalurgice „I Mai”-Baia Mare, subordonată Ministerului Industriei Chimice, a raportat ca produse finite o cantitate de plumb în valoare de 17 milioane lei, care, în fapt, s-a realizat de-abia în prima ju-

St. dintr-un condei, le-a avut. Mari sint aceste procente și scăzut a fost spiritul de răspundere! Cele 7,5 la sută echivalează cu... 979.000 de lei. Gîndindu-se, probabil, că îndeplinirea planului ar fi dovedit incapacitatea lor de a respecta o lege —

Sala morilor de la Flotația centrală Baia Mare

Foto: A. Cartojan

A apărut: „FINANȚE ȘI CREDIT” nr. 8/1967

Revista publică, la rubrica „Creșterea rentabilității — obiectiv principal în activitatea economică”, articolele: „Realizarea indicatorilor tehnico-economici — factor de sporire a acumulărilor bănești” de G.H. POPESCU, „Contribuția organelor bancare la înlăturarea pierderilor” de D. PRAJOVSKI.

La rubrica „Organizarea științifică a producției și a muncii” apare articolul „Cu privire la sistemul informațional în întreprinderile industriale” de I. NICOLAU și G.H. NICOLAE.

Rubrica „Control exigent — eficiență sporită” cuprinde articolele: „Posibilități de creștere a eficienței economice a lucrărilor geologice” de V. ZAMPİRESCU, M. POPIUC și M. GHICIU; „Stabilirea răspunderii personale — condiție esențială pentru creșterea eficienței controlului” de G.H. VASILESCU și M. CALMAN.

La rubrica „Eficiența investițiilor”, revista publică articolul „Eficiența economică a investițiilor în plantațiile viticole” de P. ALEXANDRU și N. DAVIDEANU,

iar la rubrica „De la sesuniua științifică consacrată centenarului monedei naționale”, articolele: „Leul, ca monedă de calcul” de R. MĂNESCU și „Probleme teoretice ale determinării cantității de numerar în economie” de M. NĂSTASE.

Revista mai cuprinde rubricile: „Puncte de vedere” și „Răspunsuri la întrebările cititorilor”. De asemenea, ca anexă apare suplimentul revistei „Acte normative și dispoziții privind finanțele și creditul”.

MĂTĂSARIILE DIN DĂBULENI

Dață cobori de la Craiova spre Dunăre, înfiltezi în cale zeci de sate oltenești de o înedită frumusețe, fiecare oferind vizitatorilor ceva deosebit în felul său. Am străbătut acest drum acum citeva zile. Popasul cel mai îndelungat l-am făcut la Dăbuleni. Comună înșină, cu case arătoase, Dăbuleni se bucură de un binemerit.

Acastă îndeletnicire aduce venituri de milioane de lei anual. Floarea I. Dulea, una din cele mai iscusite crescătore, ne-a vorbit cu pasiune despre continuarea și dezvoltarea mai departe a tradiției existente în sericultură. De curînd ea a terminat „recoltatul” obținând aproape 100 kg de gogoși de mătase. Pen-

colă „Drumul belșugului” din Dăbuleni au ocupat locul întâi și au cîștigat premiul pe țară oferit la concursul sericultorilor. „Asta a fost doar un început, ne-a spus Ioana Cebune, brigadieră sericolă la cooperativa „I Mai”. În anul următor însă crescătorele de la cooperativa „I Mai” au reușit să se impună, ocupînd primul loc. De atunci întrecerea continuă fără răgaz.

Este un merit al comitetului de partid comunal (secretar Dumitru Galan) și al consilierilor de conducere ale celor trei cooperative agricole din Dăbuleni că sprijină efectiv munca

creșcătorilor de viermi de mătase, că le creează condiții tot mai bune pentru a dezvolta această tradiție în folosul tuturor cooperativelor noastre. Este cunoscut că hrana de bază a viermilor de mătase o constituie frunza de dud. De aceea consiliile de conducere ale cooperativei agricole au hotărît

creșterea a viermilor de mătase să fie tot mai bună. Rezultatele sînt evidente, ne-a spus Constantin Treanță, președintele cooperativei agricole „Drumul belșugului”. Investițiile făcute de noi în acest scop sînt rodnice. Fiecare locuitor are cîte un dud. De aceea consiliile de conducere ale cooperativei agricole au hotărît

zemat următorul bilanț: „Am cheltuit anul acesta 304.500 lei pentru acest sector, care a adus cooperativei un beneficiu de 213.276 lei”.

„Gheorghija Glivan, brigadieră la cooperativa „I Mai”, ne-a relatat despre preocuparea cooperativei pentru îmbunătățirea calității gogoșilor de mătase. Ea ne-a demonstrat prin cîteva comparații cit de mare este avantajul ca statul să preia de la ei numai gogoși de mătase de calitate superioară. În primăvară ea a luat în primire 7 kg de sămînță de viermi de mătase pentru care s-a plătit 11.200 de kg de mătăsări. Cel peste 700 de mătăsări, îngrijind cu toată răspunderea viermi de mătase, au obținut 13.908 kg de gogoși, aducînd cooperativei numai în acest an venituri suplimentare în valoare de 635.000 lei.

Ne-am despărțit de Dăbuleni seara tîrziu, cu impresia plăcută că sericultorii de aici, cu hărnicia și pasiunea care li caracterizează vor dezvolta și mai mult o îndeletnicire dintre cele mai frumoase și rentabile.

Victor DELEANU
corresp. „Scinteia”

Personalul specializat din muzee ecouri

În ultima vreme, ziarul „Scinteia” a adus în discuție diferite aspecte privind dezvoltarea și îmbunătățirea profesiei de activist cultural. Unul dintre recențele articole, intitulat „Profesia de activist cultural care cunoaște de specialitate”, debătea de specialitatea și situația cadrelor de specialitate din muzee. Fiind de acord cu observațiile făcute cu acest prilej, am dorit să aduc o serie de precizări, exprimînd punctul nostru de vedere rezultat al experienței acumulate pînă acum.

O condiție esențială pentru a transforma fiecare muzeu (oricare ar fi profilul său) într-un activ centru cultural-educativ și de cercetare științifică o constituie încadrarea acestor instituții cu oameni avînd cea mai înaltă calificare. În ultimii ani, în acest domeniu s-au produs modificări esențiale. Astfel, dacă în 1950 la instituțiile de muzeografie cu studii corespunzătoare, astăzi numărul lor depășește cifra de 400. Cu toate acestea, sînt încă departe de a fi rezolvat problemele legate de pregătirea și încadrarea viitorilor specialiști.

După părerea noastră, prima și cea mai importantă problemă o constituie calificarea acestora în cadrul instituțiilor de învățămînt superior. Aici ar fi locul cel mai indicat pentru a se include în programele analitice discipline de studiu care să înlesnească viitorilor muzeografi o pregătire adecvată și completă. De câțiva ani, în unele facultăți (cum este, de pildă, cea de istorie) a fost introdus un curs facultativ de muzeografie. Dar, în forma sa actuală, el nu asigură încă cunoștințele necesare exercitării competenței a profesioniștilor de muzeografi. Astfel, de cele mai multe ori, după cum s-a arătat și cu alte prilejuri, absolvenții „specialiști” ajung să-și însușească meseria în mod empiric, abia după ce și-au ocupat postul. Practic, această însemnă că cel puțin doi ani de zile de la terminarea facultății noi nu putem să valorificăm la maximum cunoștințele celor proaspăt rezizați. De aceea este necesar ca, mergînd consecvent pe linia deja adoptată, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă împreună cu Ministerul Învățămîntului să caute cele mai bune soluții pentru remedierea deficiențelor semnalate.

Tot aceste două foruri au posibilitatea să reglementeze și problema delicată a selecției și permanenței cadrelor. Ce se înțelege, concret, în momentul de față? Muzeologii nu li se repariază absolvenții ai instituțiilor de învățămînt superior pentru a ocupa posturile de muzeografi. În această situație ele sînt nevoite să-și completeze posturile libere cu cadrele pe care le găsesc, făcînd uneori rabat la pregătirea acestora. Încercările sporadice făcute pe plan central pentru a reglementa sistemul de repartizare a absolvenților au fost promițătoare, dar insuficiente. Considerăm că, în vederea ocupării posturilor de muzeografie, sistemul optim ar fi introducerea sistemului de concurs pentru fiecare muzeu în parte, selecționîndu-se astfel de la locul potrivit”. Reușita acestui proiect depinde însă în bună măsură de Ministerul Învățămîntului, care ar trebui să asigure repartizarea oficială a candidaților reușiți la concurs. În continuare, pentru a se asigura permanența lor, ar fi necesar să se urmărească coerența materialelor din muzee, studii, muzeograful cu astfel de superioare și cu o vechime considerabilă, care în decursul anilor și-au dovedit pricepererea și maturitatea științifică prin organizarea unor expoziții de înaltă înținută, prin prezentarea

și publicarea unor studii valoroase de specialitate ar trebui să aibă unele avantaje din punct de vedere al încadrării.

Măsura ar duce și la stimularea legăturii directe între vizitator și dovezile materiale concrete expuse. Ghidul în muzeu este un adevărat profesor la catedră, exercitînd o muncă complexă, folosind o gamă variată de metode de predare. Preocuparea permanentă față de îmbunătățirea îndrumării contribuie la sporirea eficacității muncii culturale-educative a muzelor.

În acest context, în cadrul marilor muzee ar fi necesară constituirea unei secții de îndrumare (ghidaj), secție care să ocupe de instruirea ghizilor, de perfecționarea

muncii de ghidaj, asigurînd promovarea în categorii superioare de salarizare a celor mai buni îndrumători.

Pentru formarea de cadre bine pregătite și pentru ridicarea nivelului profesional al specialiștilor existenți în muzeu ni se pare necesară organizarea în continuare a unor cursuri periodice de perfecționare de către Consiliul muzeelor din C.S.C.A. Asigurarea dezvoltării în ritm solicitat a activității muzeale solicită și o permanentă confruntare a realizărilor obținute pe planul muzeografiei naționale cu progresul general al muzeografiei mondiale.

În acest sens, credem că este necesar ca în anii următori Consiliul muzeelor din C.S.C.A. să pună un accent

mai mare pe organizarea legăturilor cu instituțiile similare din străinătate, asigurînd schimburi de experiență internaționale.

Instituțiile muzeale au menirea de a servi ca puternice centre de largire a orizontului de cultură, de educație socialistă a maselor. Ele își pot duce la bun sfîrșit această sarcină dacă vor beneficia de cadre bine pregătite, oameni pasionați, îndrăgostiți de meseria aleasă.

Prof. GHEORGHE PROTOPOESCU
director adjunct
Dr. PETRU BUNTA
șef de secție
Muzeul de istorie din Cluj

18,00	—	Vă așteptăm la ora 8: Emisiune pentru femei.
18,20	—	„La șase pași de o excursie” — Emisiune-concurs.
19,30	—	Teledocumentar: Buletinul meteorologic. Publicitate.
20,00	—	Telescopioedra.
20,50	—	„Cîntec mîndru-n țară auzi”. Muzică populară.
21,15	—	Cel de-al VII-lea Festival internațional de muzică ușoară. Transmisie în direct de la Sopot.
23,40	—	Teledocumentar de noapte.
DUMINICA		
9,00	—	Cum va fi vremea.
9,02	—	Emisiune pentru copii și școlari.
9,50	—	Film serial: Calul Fury.
10,15	—	Vă invităm în excursie.
10,30	—	Emisiune pentru sat.
15,25	—	Fotbal — Progresul U.T.A. — Rapid-F.C. Argeșul Pitești — Magazin 111.
19,30	—	Teledocumentar de seară.
19,45	—	Interpretul preferat.
20,10	—	„Și-n apa mării”. Emisiune de muzică ușoară.
20,35	—	Teatrul în studio. „Subprefectul” de Dănilă Zamfirescu.
22,00	—	Slăgăre mai vechi și mai noi.
22,30	—	Teledocumentar de noapte.
22,45	—	Teleserial.

MODA „INEFABILULUI”

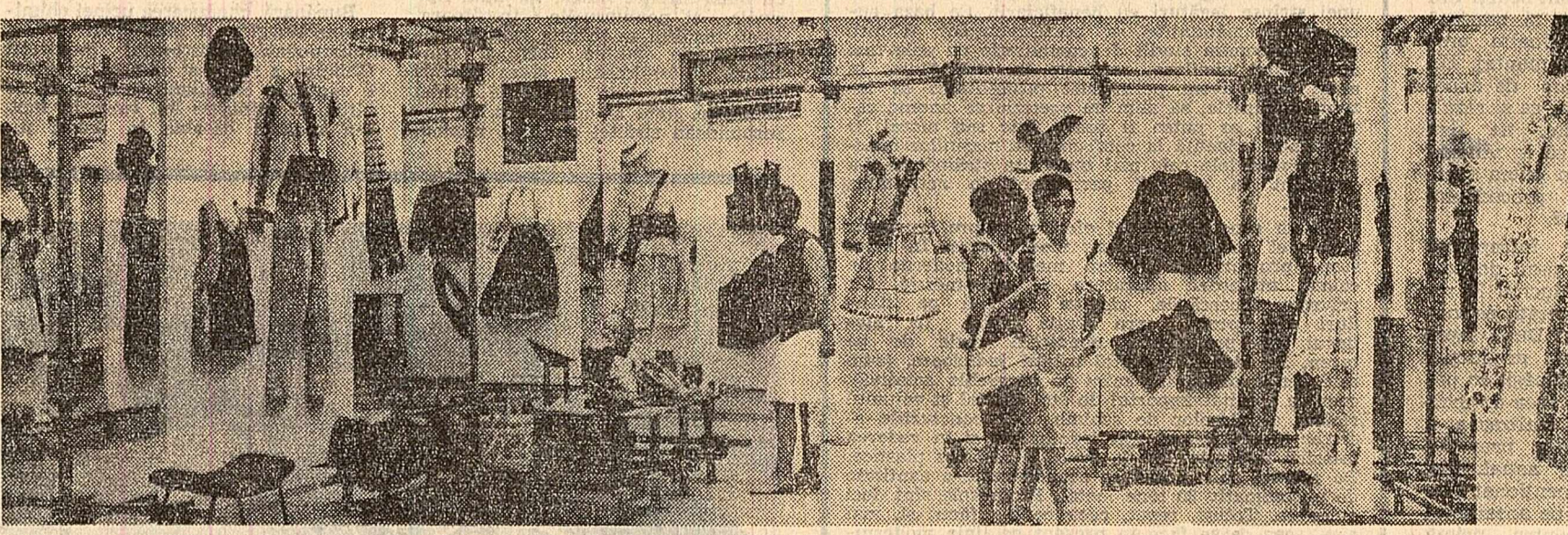
(Urmare din pag. 1)

este prin definiție un tîmducător al marilor sentimente și idei care frămîntă atît pe fiecare om în parte, cît și marile colectivități: națiunile, omenirea întreagă. Funcția de exponent a scriitorului și a artistului derivă din faptul că lor le este totul cu puțință pe planul expresiei și că nimic din limbaj artistic nu le e străin. Așa cum s-a spus despre cineva un virtuos al viorii că face cu el tot ce vrea, cît plînge, rîde, joacă, se este, geme, hohotește ș.a.m.d., așa zice că și scriitorul vrednic de acest nume trebuie să dispună de un registru de expresii corespunzător celei mai întinse game de emoții și de idei, care să poată impresiona totalitatea cititorilor lui, de la cel mai simplu și nepretențios, la cel mai complex și exigent. Aceasta nu înseamnă numai odevădat un lexic foarte bogat. S-a observat că Racine, marele autor tragic al secolului al XVII-lea francez, n-avea un vocabular mai mare de 300 (trei sute) de cuvinte, dar ele îi erau de ajuns să pună în acțiune sentimentele cele mai adînci umane și să răcolească publicul cel mai exigent. Dacă mai ținem seama și de faptul că așa-zisul „mare secol”,

că poetul, de fapt, a dat glas setei de stingere a filozofiei hinduse, care fusese descoperită de romanticii germani și popularizată de Schopenhauer. Această discoperie critică nu atacă frumusețea poeziei și nu-i micșorează valoarea; dimpotrivă, lămurindu-ne mai bine climatul în care s-a născut și s-a dezvoltat acea sensibilitate specială, străină omului normal, explicația critică este prin definiție un tîmducător al marilor sentimente și idei care frămîntă atît pe fiecare om în parte, cît și marile colectivități: națiunile, omenirea întreagă. Funcția de exponent a scriitorului și a artistului derivă din faptul că lor le este totul cu puțință pe planul expresiei și că nimic din limbaj artistic nu le e străin. Așa cum s-a spus despre cineva un virtuos al viorii că face cu el tot ce vrea, cît plînge, rîde, joacă, se este, geme, hohotește ș.a.m.d., așa zice că și scriitorul vrednic de acest nume trebuie să dispună de un registru de expresii corespunzător celei mai întinse game de emoții și de idei, care să poată impresiona totalitatea cititorilor lui, de la cel mai simplu și nepretențios, la cel mai complex și exigent. Aceasta nu înseamnă numai odevădat un lexic foarte bogat. S-a observat că Racine, marele autor tragic al secolului al XVII-lea francez, n-avea un vocabular mai mare de 300 (trei sute) de cuvinte, dar ele îi erau de ajuns să pună în acțiune sentimentele cele mai adînci umane și să răcolească publicul cel mai exigent. Dacă mai ținem seama și de faptul că așa-zisul „mare secol”,

teatre

- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (la Teatrul de vară „N. Bălcescu”): CASTILIANA — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (la Teatrul de vară Herăstrău): JAGUARUL ROȘU — 20.
- Teatrul evreiesc de stat (str. Iuliu Barasch nr. 15): UMOR DE VARĂ — 20.
- Teatrul „C. Tănase” (grădina Boema): SCANDAL LA BOEMA — 20.
- Teatrul Giulești (la Muzeul de arhitectură — str. I. C. Frimu nr. 11): RIT STRĂBUN (spectacol experimental de sunet și lumină) — 20,30; 21,15.

În sala Dalles din Capitală s-a deschis cea de-a IV-a Expoziție biennială republicană de artă populară. În fotografia: Un aspect din expoziție. Foto: Gh. Vintilă

Oricare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

stîncea o parte asemănătoare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

stîncea o parte asemănătoare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

stîncea o parte asemănătoare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

stîncea o parte asemănătoare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

stîncea o parte asemănătoare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

stîncea o parte asemănătoare de grad — indiferent de gradul de pregătire, dacă păște pentru prima oară în sala de concert, sau a ajuns să distingă nuanțele fine ale interpretării — trebuie să găsească în caietul program un îndreptar, un util document prin care muzica să-și devină familiară. Să nu uităm că ascultătorul caută să afle cît mai multe despre operele compozitorilor, despre creație, factorii determinanți, stările, frământările care au devenit dominante e-couri într-o anumită perioadă de creație sau într-o lucrare.

Constituirea de-a treia, de altfel aproape unanim acceptată, ca informații în cel mai bun caz analize lucrării ce se audiază să fie precedate de o prezentare mai mult sau mai puțin cuprinzătoare a operei, a personalității compozitorului.

Date, ani, opusuri, scolarțese numerotate, nu sînt reținute. Ele trebuie îmbrăcate în haina epică; estetica le poate lumina sensul; filozofia le poate tîlmăci. De multe ori cel ce posedă aboul muzical renunță la ajutorul programului; sărăcăcios, fad, acesta nu-i spune nimic nou. La fel se întîmplă și cu cei care deschid pentru prima oară poarta muzicii. Avalușe de be-noții, diezi, printre care explicațiile — invariabil săci — rămîn semne indescifrabile. Aceasta este de fapt și menirea caietului-program: în primul rînd trebuie să devină instructiv; publicul nu să aibă mereu posibilitatea de a înțelege. Un caracter pur tehnic nu poate fi decât defavorabil. Muzica, se știe, are limbaj universal. De ce „ghidul” să fie făcut excepție? Răspînd colectiile de programe, nu o dată întîlnim ori expuneri sărăcăcioase, ori literaturizări excesive, ori expresii „neuzitate”.

Desi documentat istoric, realizînd o eficacitate și sugestivă analiză muzicală, prezentarea oratoriu-lui „Ioana pe rug” de A. Honegger debutează naiv în termeni sablonari: „De-a lungul istoriei, în perioadele de ofensivă ale reacțiilor, s-a manifestat întotdeauna un conflict ascuțit între oamenii înaintați — purtătorii ideilor progresiste — și realitatea inconjuratoră. Impotivă lor s-au ridicat forțele întunecate (...) și nu rareori vijaniții eroi erau răpuși dar cauza lor, mai devreme sau mai tîrziu, izbîndea”. Este simplu mai că, fabrica-

CALITATEA PROGRAMELOR DE SALĂ

„suspensiei” sau „se leagănă” în acompianție etc. Altfel, comentarii stufoase, de genul celor deja citate, alterează, de înțelegere înguste, formele, parcă voit neutre și îngolțite de a primei părți, cu tot sarosumul șii-zou sau patetismul părții a III-a, concertul se percepe ca o lucrare optimă (sic!), afirmativă de viață, ca o chemare adresată întregii omeniri”.

Programele de concert trebuie să realizeze judecări, aprecieri și analize edificatoare; comentariul interesant, bine documentat, trebuie să-l solicite în mod activ pe ascultător în întuirea justă, sugestivă a formelor și imaginilor muzicale, refuzînd „prefabricatul”, ideile preconcepționale. Privite din acest punct de vedere, apar a fi cu totul neînțelese consideratiile lui V. Pop-Băleanu, care se poate interveni în mod ac-

un mijloc pentru a aduce la cunoștință a adevărului absolut”. Să fi fost oare Bach un simplu estetic ce căuta în muzică doar un prinț de desăfășiri intelectuale; cine mai poate azi accepta acest lucru? Cielul „Pa-siunilor”, pentru a nu fiferi numai la o parte restrînsă a creației sale, mi-l ateste pe Bach drept un neîntrecut cunoscător al spiritului uman, însăși divinitatea confundîndu-se în concepția sa cu umanul elevat, sobru, ce-i animă întreaga creație. Chiar Mozart, „înțerețea vesnică a muzicii” — expresia aparține lui D. Sostakovič — n-a cunoscut oare el chinul prefectorului unui limbaj muzical ce părea să-l fi terturat în compunerea „Trilogiei simfonice finale”, a „Requiemului” sau a lui „Don Giovanni”?

ferințelor proprii, diverselor grade de înțelegere muzicală? Fie-rele! Și, tîmnd seama tocmai de aceste situații reale, trebuie să știm a ne adresa în mod potrivit celor ce frecventează concertele simfonice, recitalurile, muzica de cameră, operă sau concertele populare, întînd totodată spre o orientare unitară și evolutivă a publicului. Rămîne de neîntelese de ce o instituție cu o preocupare atât de evidentă în stimularea gustului și a educației muzicale a maselor cum este Radioteleviziunea continuă de ani de zile să evite tipărirea în programe a extraselor din partitură, asimilîndu-și în mod consecvent publicul unei medii generale de percepere și înțelegere a fenomenului muzical. Este oare publicul Radioteleviziei mai puțin exigent decît cel al Filarmonicilor? Ar fi de credit, cred, ca însuși „Programul de radio”,

dire mai largă decât orice program de sală, să includă, pe lângă prezentările lucrărilor difuzate, și citate muzicale — privilegii deocamdată acordat în exclusivitate cîntecelor de masă și pionierilor.

Prezentări într-adevăr valoroase, documentate, beneficiind de o expunere clară, bine organizată, ce evită voit analiza descriptiv-narativă, au realizat în ultimii ani la Filarmonică, Liviu Cioldănuș (ciclul Serii de muzică contemporană, Requiemul de război de B. Britten) sau V. Cristian, iar la radio Vasile Tomescu, Adrian Rațiu, George Bălan. Program de sală de o tînută adecvată, tîmnd seama de specificul muzicii ca și de al publicului căruia i se adresează, a realizat în ultimii ani Teatrul de Operă și Balet. Omiterea sistematică a Baletului celui care gîtează „un astfel de caiet-program exige de înaltă calificare profesională, a răspunderii față de o astfel de acțiune. În general laconice, cuprinzînd totuși, pe lângă aprecieri, și scurte extrase din presă sau citate din literatura de specialitate, ne apar programele de la O.S.T.A. În timp ce orchestra Cinematografiei, în rarele ei apariții pe podiumul sălilor bucureștene de concert, pare a prefera să concerteze fără a-și informa publicul asupra lucrărilor ce se execută.

Aflîndu-ne în pragul celui de-al IV-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu”, avînd, de asemenea, în vedere pregătirea noi stagiuni, scootim necesară ridicarea substanțială a calității programelor de sală. Cit de mîneritate ar fi conceperea unor caiete-program care, în cazul execuțiilor unor celebre lucrări, să cuprîndă gînduri, eventual escuri ale unor personalități din lumea muzicală, a literaturii, teatrului, artelor plastice. Realizarea unor scurte interviuri cu interpreții, soliști sau dirijori, asupra lucrării executate, extragerea unor citate din presa de specialitate din țară sau străinătate, tipărirea bilingvă, în original și traducere, a textului lucrărilor vocale sau vocal-simfonice, prezentarea diverselor concepții ale unor proeminenți personalități muzicale, toate acestea constituie sugestii care, alături de vechilor forme ale educației muzicale, pot lărgi sfera înțelegerii artistice a publicului nostru.

Explicite, după esitologia ca Emile Meyerson, este esențială în știință. Să fie oare de aceea necesară în literatură și artă? Cuiu această din urmă, în pictură, sculptură și muzică, îndrăgește citeodată abstracționismul, întorcînd spatele către public, ca și cum acesta nici nu i-ar interesa, cînd și în literatură anumiți poeți cultivă genul antipoeitic, iar unii romantici și dramaturgi fac antipoezie și antiteatru — fără acțiune, conflict, tipuri și caractere, cînd adică unii artiști și scriitori se silesc din răspuneri să fie cît mai neînteleși, explicită devine în critica literară și artistică învină îndatorire a criticii. Ce a vrut să spună artistul sau scriitorul? Aceasta a fost din totdeauna întîlnirea între un critic și artistul cînd întîlnire lor nu erau ascunse sau camuflate. Dacă este adevărat că în generea oricărei opere de artă trebuie căutată o intenție a creatorului ei, aceasta trebuie să cadă oarecum sub simțurii unui critic cu experiență. În descoperirea și lămurirea acestei celelalte explicație a oricărei opere constă așadar esența. Eminescu ne-a lăsat în câteva manuscrise ideea fundamentală cum spunea criticul Mihail Dragomirescu, a *Lucafeărului*. Pentru toate celelalte mari poeme, critica a trebuit să se descure singură. Un exemplu? Uzînd de dreptul poetului de a-și intitula oricum poezia, Eminescu a numit una din cele mai cîntecute *Rugăciunea unui dac*. Criticul este însă dator să explic

- AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic: PATRIA (completează Permanențe) — 9; 11,30; 18; 21.
- CALĂTORIA FANTASTICĂ — cinematoscop: SALA PALĂTULUI (seria de bilete 2 089 — orole 19), REPUBLICA — 9; 11,30; 14; 16,45; 19,15; 21,30, STADIONUL DINAMO — 20,15 (la ambele completarea Io, Mircea Volevod), FESTIVAL (completează Tutunul) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 19,45; 22.
- SĂ-MI FACETI MIE UNA CA ASTEA: LU-CĂFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; GRĂ-DINA DOINA — 20 (la ambele completarea Mî-nile pietorului), GRĂDINA CAPITOL (completează Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 19,45.
- CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinematoscop: BUCUREȘTI (completează Tin-jeana — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 19; 21,15; FER-OVIAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,45; 21; EXCELSIOR — 9,45; 12,15; 15; 17,45; 20,15;

- MELODIA — 8,30; 11; 13,30; 16,15; 18,45; 21 (la toate trei cinematografele completarea Mărșeștii 1917-1967), GLORIA (completează Lu-cările sesiunii Marii Adunări Naționale) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- PANTEA NEAGRU — cinematoscop: CAPITOL (completează Tutunul) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; GRIVITA (completează Oamenii deasupra orașului) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- CANALILE: VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45; FLOREASCA (completează Tutunul) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30;

ancheta internațională

Date statistice, culese în patru ani, arată că din 20.000.000 de oameni care au suferit de boli înfloare, doar 4.000.000 au făcut boala cirozică, restul de 16.000.000 — li vrotice. Apropo că nu există cîntor pe glob care să nu fi avut suferit de urma unor virusuri de pildă virusul gripei.

Dar dacă împotriva microbilor, virusurilor, doar pe o parte din tîmni bolilor infecțioase, s-au găsit metode eficiente ca sulfamidurile și antibioticele, — în combaterea bolilor rotice, mijloacele descoperite pînă prezent se rezumă doar la frînarea și prevenirea apariției infecției, bîndu-se mai ales pe întărirea forțelor de apărare proprii organismului.

În laboratoare, oamenii de știință întinud cercetările pentru a descoperi mijloace mai eficiente de prevenire și combatere a acestor ultramicrobi, dar de temut, dușmanii ai omului.

Ne-am adresat unor cunoscuți oameni de știință cu rugămintea de a lăsa cititorilor noștri unele din aceste probleme aflate în discuție. Publicăm al jos răspunsurile lor :

Prof. dr. SVEN GARD
Stockholm (Suedia) :

La nivelul celulei intilnim forma cea mai rafinată a agresiunii

După cunoașterea influențelor dăunătoare a microbilor asupra sănătății omului, s-a constatat că unele din acestea au un mecanism de acțiune foarte sofisticat. S-a bănuț că trebuie să existe o lume de particule și mai mici : așa s-au descoperit virusurile — corpusculi infimețizabili, care au dimensiuni de ordinul milimetrului, dar care pot intra într-un centimetru, alături de un strop de acid nucleic — substanță-cheie a întregii materii vii — și o capsulă învelitoare. Dar în toate cazurile și celula și virusul au același mecanism vital, și în toate cazurile există o mare diferență. Se cunoaște în prezent că structura virusului este mult mai simplă decît a celulei. De asemenea, în timp ce o celulă se înmulțește prin diviziune, virusul nu se poate înmulți decît prin acțiunea sa asupra celulei gazdă, acțiune care are loc în interiorul celulei gazdă. Aici, la nivelul celulei pe care le atacă, virusul își înfăptuiește principalele activități.

Într-o primă etapă, virusul se fixează pe suprafața celulei gazdă, și începe să pătrundă în interiorul celulei. Aici, la nivelul celulei pe care le atacă, virusul își înfăptuiește principalele activități.

Într-o primă etapă, virusul se fixează pe suprafața celulei gazdă, și începe să pătrundă în interiorul celulei. Aici, la nivelul celulei pe care le atacă, virusul își înfăptuiește principalele activități.

În prima linie a frontului medicinelor LUPTA CU VIRUSII

celările nu au adus rezultate noi. Abia în anul 1930, a fost demonstrată existența unor tumori virale la soareci și iepuri de câmp, observîndu-se că agentul bolii, transmis prin laptele mamei, determină apariția cancerului mamar. Rînd pe rînd au fost descoperite la animale alte forme de cancer produse de virusuri.

Tată însă că știința ajunge în această problemă și la constatări noi : interesantă a fost observația că același virus („polioma”) produce, la specii diferite de animale, forme diferite de cancer, precum și aceeași boală, „adenovirusul”, care la om produce imbolnăviri ale căilor respiratorii și plămînilor, inoculat la hamsteri noi născuți, provoacă tumori maligne. O nouă concluzie se impune confirmată și de alte probe : unul și același virus poate produce cancer la unele specii, iar la altele nu.

Se cunosc astăzi peste 30 de tipuri de virus care, experimental sau spontan, pot provoca la animale diferite tipuri de cancer. Această situație este deosebit de interesantă din punct de vedere teoretic mai vechi, după care tumorile maligne, animale sau umane, ar fi rezultatul acțiunii unui singur virus, deoarece s-a stabilit cu suficiență precizie astăzi că există un declanșator unic al cancerului. Și la om, în anumite forme de cancer al singelui (leucemie), au fost puse în evidență, cu ajutorul microscopului electronic anumite particule care par să reprezinte virusuri. Particulele acestea au dimensiuni de ordinul milimetrului, au o formă de câmp de fotbal, și în unele cazuri, au fost descoperite și la om în formă de tumoare canceroasă din regiunea gîtului, care apare foarte frecvent la copii din Africa ecuatorială, virusul fiind probabil răspândit de anumite insecte.

Dar cu toate că în cazul omului lucrurile nu sînt încă suficiente de avansate, la nivelul cunoștințelor actuale se poate presupune cu un grad foarte mare de probabilitate originea virală a cancerului singelui ; cu atât mai mult cu cit la animale cele mai multe forme de leucemie se datorează unor virusuri.

Deocamdată, nu există argumente majore care să pledeze pentru teoria că toate tumorile canceroase umane ar fi provocate de virusuri, deoarece este lucru stabilit — experimental la animale, iar la om, ca urmare a exercitării profesiei — că pot exista tumori canceroase care nu sînt influențate fizic și chimic (radiatii, acțiunea unor derivate ale glandelor, coloranți, fumuri de țigară etc.). Pe de altă parte, nu s-a reușit

pînă acum să se inoculeze animalelor cancerul uman fără a le inocula în același timp și celule umane, ceea ce ar fi fost o dovadă hotărîtoare că virusul, e înșiși, este factorul care generează cancerul.

În laboratoarele lumii, cu ajutorul microscopului electronic, al metodelor imunologice, biochimice, biologice, continuă cercetările pentru descoperirea rolului exact al virusurilor în apariția tumorilor canceroase. Dacă aceasta s-ar confirma, s-ar deschide perspectiva unor măsuri profilactice și curative comparabile cu vaccinarea în masă care a dat rezultate atât de strălucite în variolă, rujeolă și poliomielită. Sînt elemente care justifică pe deplin continuarea intensă a cercetărilor în această direcție.

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU (România)

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

boala. Or, procesele legate de imunitate sînt declanșate de componenta proteică a virusului.

Lucrări foarte recente, efectuate la Institutul de Infirmități ale Academiei, au demonstrat că există germeni infecțioși și mai mici decît virusurile, ceea ce deschide cercetările de specialitate un domeniu nou, cel al infravirusurilor. Într-adevăr, în unele boli infecțioase, lungi, recidivante, nu apare imunitate. S-a pus întrebarea — dacă și acestea sînt produse de virusuri constituite din acid nucleic infecțios și capsidă proteică obișnuită a multiplicării virusului o prindu-se înainte de a se produce învelișul proteic. Se multiplică deci nestăviluit numai elementul infecțios, acidul nucleic viral, iar în țesutul infectat, imunitatea nu se mai instalează.

Legea și învelișul proteic, virusul se adaptează unor condiții noi, pentru a putea supraviețui. Din această cauză, o boală virală, imunitate, vindecabilă deci, se poate transforma în decursul vremurilor într-o boală infravirală. Astfel encefalita letargică, în 1918 încă o boală vindecabilă s-a transformat într-o jumătate de secol în altă boală, nevredicabilă (parkinsonismul encefalitic). La fel și hepatita epidemică (icterul infectios) boală imunitară, foarte ușor vindecabilă încă în zilele epideiemiilor din 1917 și 1941-1942, s-a transformat azi în numeroase cazuri, în hepatita trenantă, nemunitară. S-ar putea ca leucemia care nu dă naștere la imunitate să fie și ea provocată de infravirusuri. Aceasta cu atât mai mult cu cit unele din cercetările din institutul nostru arată că plecînd de la forme infravirale se poate ajunge uneori la forme virale ; transformarea herpesului recidivant (o boală lungă a pielii și mucoaselor) în herpes simplu (boală extrem de ușoară și vindecabilă) — realizată în institut — dovedește posibilitatea vindecării unor boli prin retransformarea infravirusurilor în virus.

În prezent, începe să se contureze o lume vastă de astfel de infravirusuri. Adîncind studiul lor, și în special căile pe care infravirusurile lipsite de capsidă pot fi transformate din nou în virusuri capsidate, știința va desprinde noi posibilități de combatere eficientă a unor boli infecțioase, trenante, nemunitare.

Prof. dr. H. FRAENKEL-CONRAT
Berkeley (S.U.A.) :

Dușmanul captiv e pus sub observație

Combaterea eficientă a virusurilor presupune cunoașterea amănunțită a tuturor fazelor lor de dezvoltare. Constatarea că virusurile s-ar reproduce numai în celule vii (in vivo), în care reușesc să se introducă a devenit un fel de cunoscută-bariere în calea cercetărilor. Cum să faci virusul „să iasă la o cunoscută mai de amănunțit” din celula cucerită ce devine la scurt timp o fortăreață pentru el ?

În ultimii ani s-a văzut însă că această barieră nu este de netrecut, că fiecare din fazele care intervin, în cursul unei infecții virale și a multiplicării virusurilor poate fi studiată și fără celule vii. A putut fi realizată astfel cu succes multiplicarea virusurilor „in vitro” (în eprubetă), deși nimeni nu a parcurs pînă acum toate fazele cu unul și același virus. Pentru aceste studii, materialul de bază îl constituie virusurile mai simple cum este cel al poliomielității, care atace o serie de virusuri care atacă bacteriile numite bacteriofagi, majoritatea virusurilor plantelor.

În lucrările de laborator, cînd se urmărește multiplicarea virusului „in vitro”, nu este necesar să se folosească celule vii. Este posibil să se realizeze un fel de evoluție ale unei infecții de acest gen, obiectivul esențial fiind elucidarea modului în care are loc transmiterea „mesajului” purtat de acidul nucleic viral. Cercetările experimentale care ultimul timp au demonstrat că se sintetizează, cu acest prilej, o enzimă specială, denumită replicază, care astăzi poate fi izolată numai din bacteriile atacate de virusurile bacteriofagice. Amestecul de apă și de compoziția acidului nucleic și cu o cantitate mică de acid nucleic al bacteriofagului se declanșează sinteza unei mari cantități de acid nucleic al virusului. Lucrările efectuate de profesorul S. Spiegelman de la Universitatea din Illinois au demonstrat că această fază, care reprezintă, în fond, multiplicarea acidului nucleic infecțios, poate fi obținută în prezent cu succes „in vitro”.

Dar cu acesta studiu procesului de formare a virusului nu s-a terminat. În ceea ce privește celălalt element constituitiv al virusului — învelișul, s-a demonstrat că și el, care este alcătuit din proteina se poate forma „in vitro”. Unele experiențe au dovedit că substanțele proteice respective, puse în contact cu acidul nucleic al virusului „mozaicului turcesc” de pildă, se încolăcesc în jurul tendința de se asambla în noi particule virale infecțioase.

Fiecare treaptă în procesul de multiplicare a virusurilor necesită însă, după cum s-a văzut, una sau mai multe enzime, provenind toate din celule vii. Prin plîm acum produsă în cantități mici de moleculele enzimatice active nu a putut fi încă realizată. Lucrările continuă, ele sînt foarte importante pentru cunoașterea mecanismului intim al multiplicării virusurilor deschizînd noi perspective în lupta împotriva lor.

Anchetă realizată de
Gheorghe BARBU

„BUMERANGUL ESCALADĂRII”

Influențial om politic american, William Fulbright, președintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, își expune detaliat punctele de vedere asupra rolului Statelor Unite în lumea modernă în cartea sa „Aroganța puterii”, apărută de curînd. Cartea este scrisă de Fulbright a avut un larg răsunet. O bună parte a lucrării este consacrată politicii S.U.A. în Vietnam.

Publicăm, cu unele prescurtări, capitoul al șaselea al cărții „Aroganța puterii”, care se referă la urmările pe care le are agresiunea din Vietnam pentru S.U.A. atît pe plan extern, cit și intern.

Efectul nociv produs de intervenția americană în Vietnam nu se limitează la sfera vietnamez. Influența ei se simte pretutindeni în lume și, după părerea mea, cu trecerea timpului, războiul vietnamez va exercita o influență considerabilă asupra relațiilor noastre cu Europa, ca și asupra situației noastre în Asia de sud-est. Se prea poate ca urmările sale cele mai puternice să se manifeste acasă, asupra stării națiunii și principalelor direcții ale politicii de stat... Aspectul ideologic al războiului vietnamez subminează lent relațiile dintre Statele Unite și Europa de răsărit. Destinderea încordării este frînată și pusă la îndoială de stăruitor erozium... Cît de departe va merge acest proces, la rezultate nefavorabile va duce el — aceasta o vor arăta mersul ulterioare și proporțiile pe care le va lua războiul din Vietnam...

În anamneză războiul din Vietnam exercită o influență negativă asupra relațiilor dintre Răsărit și Apus. Relațiile dintre Răsărit și Apus depind acum de războiul din Vietnam. Dacă acest război va continua încă timp îndelungat, va avea un grad de escaladare și mai mare, el va avea perspectivele reglementării problemelor. Consecințele războiului vietnamez pot fi mult mai distrugătoare decît războiul însuși...

Vietnamul a devenit factorul cheie al relațiilor Americii alit cu aliații și cu inamicii ei. Oficialii americani sînt deseori mult mai îngrijorate de ceea ce spune sau gîndesc liderii din Vietnam decît de ceea ce spun sau gîndesc liderii din Răsărit și Apus. În Vietnam, de dezvoltarea înaltă a societății și de contribuția ei la securitatea regiunii, „Realității” (cum ne închipuim că sîntem) care se mîndrește și adesea se laudă cu universalitatea obiectivă a lor, au rămas izolați în afacerile internaționale, sînt dornici să audă o vorbă bună sau să vadă un semn de încredere și sînt gata să plătească un preț pentru orice din ele.

Cu toate acestea, principii noștri aliați nu ne sprijină în Vietnam. Numai unele țări ne-au încurajat cu expresii „fari” arătînd că America își îndemnează „datoria” de lider al „lumii libere” și de convins că tinerii americani luptă și mor în țările din Asia de sud-est, în timp ce tinerii lor învață în școli, își fac o profesie și își întemeiază familiile.

Alte țări dependente de Statele Unite în domeniul apărării, financiar, al ajutorului economic sau al pietei de desfacere, au hotărît că tăcerea este latura cea mai bună a prudentei. Uneori ei ne laudă cu încredere și ne reproșează că nu ne dăm dată ne fac reproșuri de fapt, că noi, fiind vulnerabili, reacționăm în mod exagerat în fața unor acuzații de nedreptate. Unele țări dezvoltate din punct de vedere economic, avînd o conduită fermă sau un înalt simț al demnității în raport cu noi, sînt obligate să închidă ochii în fața activității Statelor Unite și critică fatis politica americană în Vietnam.

Aproape toti prietenii Americii au rămas să participe la războiul din Vietnam. Făuritorii politici americani afirmă că dacă Statele Unite vor conștinti să facă concesii substanțiale în Vietnam, trînăbia celorlalte angajamente, garanții oferite de noi va fi serios subminată. Într-un fel, care depinde de sprijinul american în Tailandă pînă la Germania (occidentală) — își vor pierde încrederea în Statele Unite. Această părere are o realitate, mult din cauza faptului că sînt mai îngrijorați de faptul că Statele Unite sînt peste măsura de angajate în Vietnam decît de urmărirea care le-ar avea o retragere americană din Vietnam.

Presupun că amestecul american în Vietnam are o anumită legitimitate în criza actuală a N.A.T.O. Acest lucru l-a spus și generalul de Gaulle în declarația de presă din 21 februarie 1966, cînd a declarat că una din cauzele hotărîrii Franței de a se retrage forțele armate din N.A.T.O. este pericolul atragerii de către Statele Unite a partenerilor săi europeni în Europa centrală și de est. În Europa de est se observă o tendință de creștere în legătură cu politica americană, se manifestă sentimentul că S.U.A. nu mai prezintă încredere și că mai sînt încă în Europa de est, pe lângă Statele Unite, se prea poate ca acțiunile Franței să fie doborîte de decizia al neîncrederei larg răspîndite în rîndurile europenilor față de politica și gîndirea americană.

Pentru un american e greu să-și privească țara din ochii unui străin. Presupun că numeroși europeni, asiatici, africani sau latino-americani încearcă mai curînd o teamă plină de respect decît încrederea față de forțele noastre... Priveliștea bombelor americane care cad în jungla și satelitelor vietnameze într-un număr care în toată celula de-al doilea război mondial era aruncat asupra orașelor industriale ale Germaniei, derutează prietenii noștri de peste hotare. Pentru ei, în Europa de est, este un fapt deosebit de durabil să se declare cartea proprietate publică.

Noțița reproducută mai sus se referă la „greutățile ocazionale”, dar greutățile ocazionale sînt permanente. Fetele de grădini din jurul casei nu ajunge pentru a-și întinde pe cei trei copii, fără tată (Joao, Jose și Vera). Din trei tîmni s-a văzut reușesc să frecventeze școala, fiindcă învățătoarea se face cu cheltuieli peste puterile familiei. Pentru a asigura hrană familiei, Carolina și-a reluat vechea ocupație de colectoare de hîrtii uzate pe străzile orașului Sao Paulo.

— Bînuim că voi ajunge lărași cum am fost, dar nu-mi închipuim că va (Continuare în pag. a VIII-a)

30 de virusi produc cancer

Studiu tot mai aprofundat al virusurilor pune cu acuitate sporită și problema legăturii dintre ele și diferitele boli. Încă de la începutul secolului, savanții francezi „Borrel” și-a pus întrebarea dacă nu există cumva vreo legătură între virus și apariția cancerului. Constatări ulterioare i-au întărit presupunerile : s-au descoperit fenomene de natură canceroasă (cancer al singelui și tumori canceroase la găini) ce-și aveau originea în mod neîndoieabil în virusuri.

Dar deși problema originii virale a cancerului a început să pazezone lumea științifică, multă vreme cercetările nu au adus rezultate noi. Abia în anul 1930, a fost demonstrată existența unor tumori virale la soareci și iepuri de câmp, observîndu-se că agentul bolii, transmis prin laptele mamei, determină apariția cancerului mamar. Rînd pe rînd au fost descoperite la animale alte forme de cancer produse de virusuri.

Acad. dr. A. GRAFFI
Berlin-Buch. (R.D.G.) :

30 de virusi produc cancer

Studiu tot mai aprofundat al virusurilor pune cu acuitate sporită și problema legăturii dintre ele și diferitele boli. Încă de la începutul secolului, savanții francezi „Borrel” și-a pus întrebarea dacă nu există cumva vreo legătură între virus și apariția cancerului. Constatări ulterioare i-au întărit presupunerile : s-au descoperit fenomene de natură canceroasă (cancer al singelui și tumori canceroase la găini) ce-și aveau originea în mod neîndoieabil în virusuri.

O SCRITOARE STRÎNGE HÎRTII

Acum citiva ani o editură braziliană tipărea o roman devenit în foarte scurt timp „best seller”. Într-un singur an, cartea intitulată „Quarto de despois” de Erico Verissimo, născut un scriitor brazilian în viață nu a avut o astfel de difuzare în străinătate. Faima cărții a schimbat brusc viața autoarei. Din favela „Camind” s-a mutat într-o casă decență, a început să frecventeze cercurile intelectuale, a reprezentat Brazilia la o manifestare culturală în străinătate.

Acum citiva ani o editură braziliană tipărea o roman devenit în foarte scurt timp „best seller”. Într-un singur an, cartea intitulată „Quarto de despois” de Erico Verissimo, născut un scriitor brazilian în viață nu a avut o astfel de difuzare în străinătate. Faima cărții a schimbat brusc viața autoarei. Din favela „Camind” s-a mutat într-o casă decență, a început să frecventeze cercurile intelectuale, a reprezentat Brazilia la o manifestare culturală în străinătate.

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. dr. A. GRAFFI

30 de virusi
produc cancer

Studiu tot mai aprofundat al virusurilor pune cu acuitate sporită și problema legăturii dintre ele și diferitele boli. Încă de la începutul secolului, savanții francezi „Borrel” și-a pus întrebarea dacă nu există cumva vreo legătură între virus și apariția cancerului. Constatări ulterioare i-au întărit presupunerile : s-au descoperit fenomene de natură canceroasă (cancer al singelui și tumori canceroase la găini) ce-și aveau originea în mod neîndoieabil în virusuri.

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

Acad. ȘTEFAN S. NICOLAU

Există germeni și mai mici decît virusul. O nouă etapă în combaterea infecțiilor

Marile progrese în virologie, din ultimii ani, s-au datorat în bună măsură cercetărilor întreprinse asupra acizilor nucleici virali, elementului infectant. Mai puțin atenție s-a acordat însă proteinelor care formează învelișul virusului (capsula sau capsida) care joacă de asemenea un rol foarte important. Se știe că organismul atacat de virusuri nu rămîne imobil în fața pătrunderii lor, ci și organizează apărarea producînd substanțe antivirale și, tratat el poate instala imunitate ; organismul debarasîndu-se de sine de dușmanii care l-au invadat, vindecă singur

VIZITA MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL IRANULUI

Ministrul afacerilor externe al Iranului, Ardeshir Zahedi, și persoanele oficiale care îl însoțesc au plecat vineri dimineața cu avionul spre Constanța.

După-amiază, ministrul afacerilor externe al Iranului și persoanele oficiale care îl însoțesc au vizitat Edificiul român cu mozaic, Moscheea din Constanța și Muzeul arheologic regional Dobrogea.

O DELEGAȚIE A CONSILIULUI GENERAL A.R.L.U.S. A PLECAT LA MOSCOVA

La invitația Asociației de prietenie sovieto-române, o delegație a Consiliului general A.R.L.U.S., condusă de Ion Savu, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului orașenesc București al P.C.R., a plecat vineri la amiază în Uniunea Sovietică pentru a participa la manifestările ce au loc în U.R.S.S. cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August.

În aceeași zi delegația a sosit la Moscova. La sosirea pe aeroport delegația a fost întâmpinată de G.G. Sotnikov, adjunct al ministrului construcției de mașini grele, transport și energie al U.R.S.S., A.G. Trukanova, vicepreședinte al Asociației de prietenie Sovieto-Române.

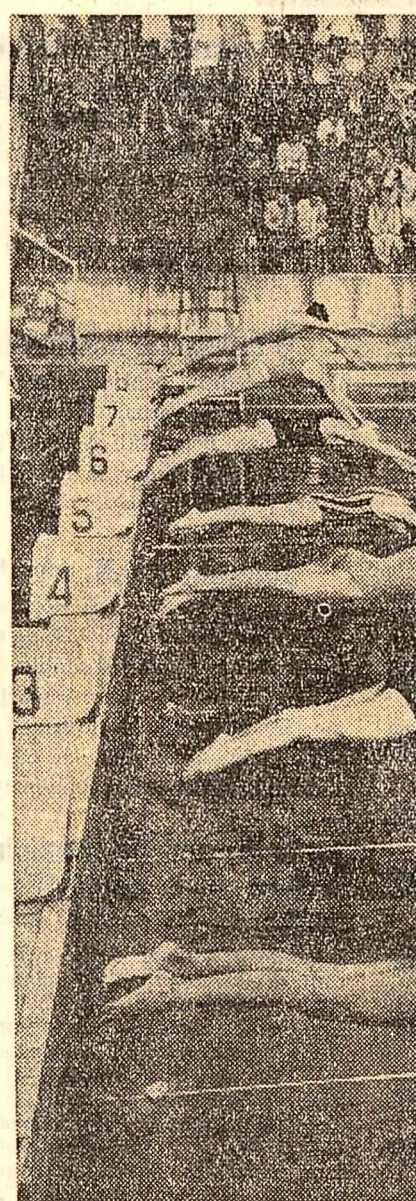
Cronica zilei

Noul ambasador al Republicii Islamice Pakistan în Republica Socialistă România, Jamsheed K. A. Marker, a depus vineri la amiază o coroană de flori la Monumentul Eroilor Luptei pentru Libertatea Poporului și a Patriei, pentru Socialism.

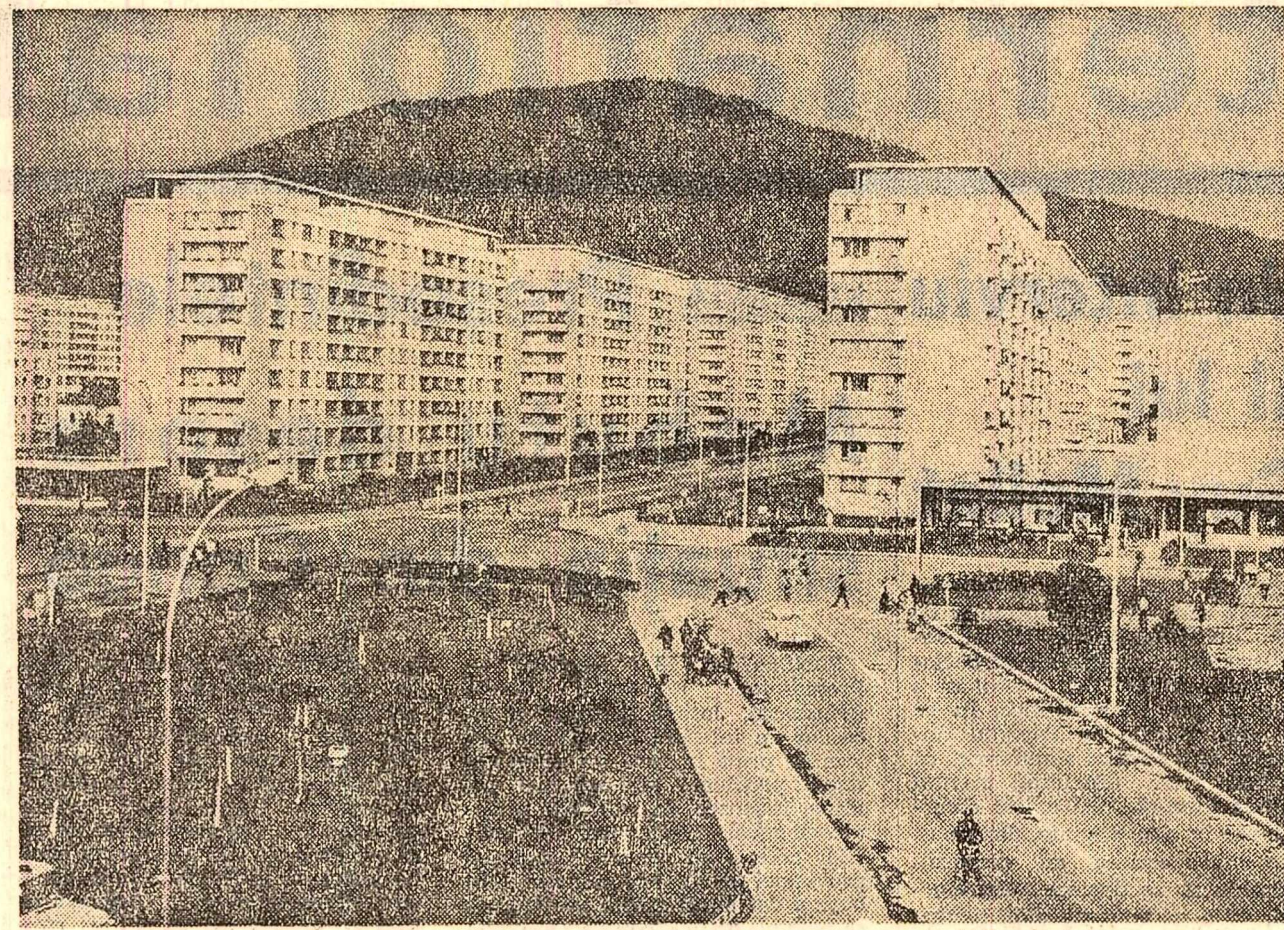
Vineri seara, la sala mică a Palatului, a avut loc un simpozion cu tema „România, participant activ și constructiv în rezolvarea problemelor internaționale”, organizat de Consiliul pentru răspunderea cuștințelor culturale și științifice și Comitetul național pentru apărarea păcii.

IERI A ÎNCEPUT „Cupa orașului București” la baschet

Pe terenul Floresca din Capitală a început așară competiția internațională de baschet masculin „Cupa orașului București”. În meciul inaugural, echipa României a înțrecut cu scorul de 84-72 (44-37) selecționata orașului Leningrad.

La bazinul Dinamo din Capitală cu continuat ieri campionatele republicane de naționale. Cel mai bun rezultat a fost obținut de echipa masculină a clubului Steaua, care a stabilit un nou record național la ștafeta 4x100 m liber cu timpul de 3'55"/10. Iată câștigătorii celorlalte probe: feminin: 100 m spate: Cristina Balaban 1'10"/5/10; 100 m fluture: Agneta Sterner 1'11"/400 m liber: Daniela Corolu 5'17"/5/10; ștafeta 4x100 m liber Dinamo 4'48"/2/10; masculin: 100 m spate: T. Șerban 1'08"/100 m fluture: Vl. Belea 1'08"/2/10; 400 m liber: D. Narghi 4'36"/5/10. În fotografie: Start la 400 m liber foto: M. Andreescu

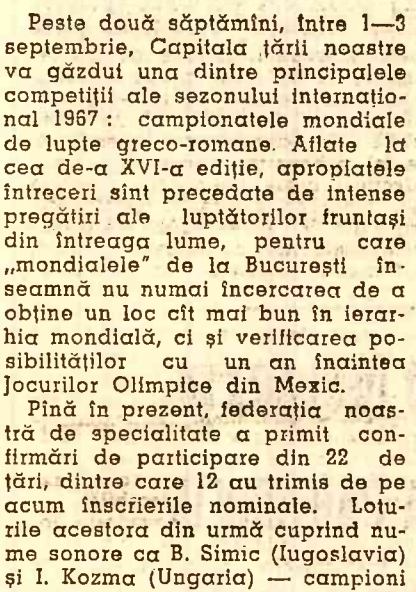
Din noul peisaj al orașului Piatra Neamț Foto: Gh. Vintilă

SPORT

1-3 SEPTEMBRIE, LA BUCUREȘTI

Campionatele mondiale de lupte greco-romane

Peste două săptămâni, între 1-3 septembrie, Capitala țării noastre va găzdui una dintre principalele competiții ale sezonului internațional 1967: campionatele mondiale de lupte greco-romane. Altele la cea de-a XVI-a ediție, apropiatele întreceri sînt precedate de intense pregătiri ale luptătorilor fruntași din întreaga lume, pentru care „mondialele” de la București înseamnă nu numai încercarea de a obține un loc cit mai bun în ierarhia mondială, ci și verificarea posibilităților cu un an înaintea Jocurilor Olimpice din Mexic.

Printre capitanii la locurile fruntașe sînt considerați și luptătorii români, care la marile competiții internaționale din ultima perioadă — Jocuri Olimpice, campionate mondiale, campionate europene etc. — au înregistrat rezultate remarcabile. Dintre aceștia îi amintim pe campion olimpic D. Pirulescu, campionii mondiali V. Bularea și Ion Cernea, vicecampionii mondiali N. Martinescu și Fl. Clorici, campionul european S. Popescu ș.a. Este interesant de ar-

tat că aceste succese ale sportivilor români au fost obținute numai... peste hotare. Acum, concursul pentru prima oară într-o țară din grupul celor opt țări, dar și în același timp din următorii: C. Turturaru, Gh. Berceanu (cat. 52 kg), I. Baciu, I. Alionescu (cat. 57 kg), S. Popescu, Gh. Gheorghe (cat. 65 kg), M. Bolocan, Fl. Enache (cat. 70 kg), I. Tănuș, Fl. Clorici (cat. 78 kg), Gh. Popovici, N. Neguț (cat. 87 kg), N. Martinescu, N. Pavel (cat. 97 kg) și C. Buzoiu, Fl. Chițu (cat. + 97 kg).

ȘAH

„Mondialele” de juniori

D. GHIZDAVU PRINTRE FINALIȘTI

S-au încheiat preliminariile campionatului mondial de șah pentru juniori. În turneul final s-au calificat 9 jucători, printre care și reprezentantul românesc D. Ghizdavu. Iată numele celorlalți finaliști: H. Kaplan (Porto Rico), R. Huebner (R.F.G. Germania), Jan Timan (Olanda), T. Wibe (Norvegia), A. Balshan (Israel), R. Keene (Anglia), L. Asplund (Suedia) și L. Day (Anglia).

În turneul masculin de șah de la Skopje (Iugoslavia) conduce Holmogbră pentru clasa a IX-a peste comanda făcută. La Vaslui, deși se făcuse comandă pentru 302 manuale de Limba franceză pentru clasa a XI-a (an VI de studii), au sosit aproape 400 de manuale pentru... anul III de studii. Uneori comenzile făcute de școli și secții de învățămînt sînt mult exagerate ca să fie „pentru orice eventualitate” a cart-

UN SCHIMB UTIL DE EXPERIENȚĂ

Dr. ing. Gheorghe DOBRE adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

O delegație de activiști ai Partidului Comunist Român a vizitat în cursul zilei de vineri, 18 august, orașul Piatra Neamț, pentru a cunoaște mai îndepărtate experiența organizatorilor de partid din industria extractivă și prelucrării mineralelor neferoase și a sărurilor de potasiu.

Vizita, cit și atenția de care s-a bucurat delegația noastră, subliniază relațiile de prietenie și colaborare statornicite între partidele și statele noastre. Vizita noastră în R.D. Germană a fost precedată de vizita unei delegații de activiști ai P.S.U.G., condusă de Arwed Kempe, adjunct de șef de secție la C.C. al P.S.U.G., care la invitația C.C. al P.C.R. a făcut un schimb de experiență în țara noastră.

Contactele și schimburile de experiență între partidele și statele noastre contribuie la o mai bună cunoaștere reciprocă, la dezvoltarea legăturilor internaționaliste dintre partidele noastre, la întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești.

Subliniind evoluția favorabilă a legăturilor dintre cele două popoare, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea în cuvintarea rostită la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale: „Se desfășoară în mod pozitiv relațiile frățești, pe plan politic, economic, tehnico-științific și cultural ale României cu Republica Democrată Germană — primul stat german socialist — de care sîntem legați prin comunitatea telurilor și aspirațiilor fundamentale, prin lupta pentru cauza păcii și socialismului în lume. Sistemul încreștinat și potențialul economic crescut al țărilor noastre creează condiții pentru dezvoltarea continuă a schimburilor și cooperării economice reciproce avantajoase. Că se vor dezvolta continuu relațiile dintre partidele noastre”.

În R.D. Germană, delegația noastră a vizitat câteva din principalele centre ale industriei miniere, fiind cu încredință de preocupările oamenilor muncii pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al VII-lea al P.S.U.G.

Începutul vizitei noastre a fost marcat de convorbirile purtate la C.C. al P.S.U.G., la Secția materialelor de bază pentru industrie, cu președintele ne-au fost împărtășite preocupările organelor și organizațiilor de partid în domeniul conducerii economiei. Printre altele, ni s-a vorbit despre elaborarea prognozelor și a planurilor de perspectivă pentru dezvoltarea proporțională a economiei naționale. Organizațiile de partid manifestă o preocupare susținută pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor necesare conducerii economiei. Ca urmare a unei hotărâri a partidului, a luat ființă Institutul de pregătire a cadrelor în domeniul economiei de pe lângă C.C. al P.S.U.G., la cursurile căruia participă cadre cu muncă de răspundere din aparatul de partid și de stat. Cursurile au o durată de 4-6 săptămâni.

Discuții interesante ne-a prilejuit și vizita la Ministerul metalelor, fier și metalurgiei, unde am luat cunoștință de politica economică a P.S.U.G. în domeniul extragerii și preparării mineralelor metalifere și a sărurilor de potasiu.

Delegația noastră și-a continuat schimbul de experiență în regiunea Halle. Trebuie să subliniem de la bun început că regiunea Halle este una din cele mai industrializate regiuni ale țării. Numeroasele întreprinderi chimice care s-au ridicat aici, mai ales în anii puterii populare, înglobează circa 125.000 de salariați. La baza dezvoltării regiunii stau puternicele zăcăminte de cărbuni, săruri de potasiu și alte substanțe minerale. În regiune se produc circa 30 milioane tone cărbuni, 12 milioane tone brikete de cărbuni și importante cantități de săruri de potasiu.

Combinatul de cupru din Mansfeld cuprinde unitar întreaga activitate de exploatare, preparare mecanică și prelucrare metalurgică a cuprului. Aici se valorifică toate metalele rare și disperse (germaniu, seleniu etc.). În convorbirile pe care le-am purtat cu activiștii de partid și specialiștii din combinat, aceștia ne-au împărtășit din activitatea lor activă în organizarea activității industriale pe principul combinatelor permite valorificarea superioară a materialelor prime, utilizarea mai rațională a forței de muncă, a mijloacelor de producție, transport și cazare, asigură o coordonare unitară

a procesului de fabricație și operați-vitate în cooperarea secțiilor, ceea ce contribuie la ridicarea eficienței economice a extracției cuprului. Această formă de organizare va lua o mare extindere în viitor.

Succese importante au obținut prietenii noștri germani în domeniul exploatarii și preparării sărurilor de potasiu, industrie care se bazează pe un volum mare de rezerve. Din informațiile ce ni s-au oferit rezultă că această importantă ramură a industriei dă o mare parte din produsele sale la export.

La mină din Sonderhausen, unul din cele mai importante centre ale extracției sărurilor de potasiu din R.D. Germană, organizația de partid acordă o atenție susținută creșterii productivității muncii, pe baza introducerii tehnicii noi. Deschiderea zăcămintului s-a făcut prin galerii cu profil de circa 12 metri pătrați, care permit o circulație intensă în subteran. Local locomotivelor electrice și vagonetelor, al instalațiilor de transport cu cablu fără fire, a fost luat de autocomanda basculante cu capacitate de 30 tone și care circulă în subteran cu o viteză de circa 18 km pe oră. Evacuarea minerului din abajate se face cu ajutorul unor mașini de încărcat și transport cu cupă, fabricate în întreprinderile din țară. Capacitatea cupelor, de 8-9 tone, și distanța relativ mică de transport permit realizarea unei productivități în abajate de 200-250 tone om-schimb.

La combinatul „Albert Funk” din Freiberg, care are în subordinea sa probleme de exploatare, preparare mecanică și prelucrare metalurgică a metalelor neferoase, am constatat că întregul colectiv este animat de dorința de a exploata integral zăcămintul și a elimina pierderile, prin amenajarea vetrelor abajatoare.

În cursul vizitei noastre am remarcat că organizațiile de partid manifestă o deosebită grijă pentru eficiența economică și ridicarea necontenită a nivelului ei.

În ceea ce privește organizarea activității geologice, în R.D. Germană există o instituție de specialitate — secretariatul de stat — care se ocupă cu cercetarea în acest domeniu. În cadrul Comitetului de Stat al Planificării există o comisie de stat a rezervelor cărora li revine sarcina de a omologa și confirma toate rezervele de substanțe minerale utile colaborând în acest scop cu ministerele interesate. Cercetarea geologică se face de către întreprindere, cheltuielile fiind incluse în prețul de cost al produsului.

Impresii plăcute ne-a oferit și vizita la Academia de Mine din Freiberg, cel mai înalt for al științei miniere din R.D. Germană, care se bucură de o înaltă apreciere pe plan mondial. Înființată în urmă cu două secole, Academia a transmis din generație în generație o bogată experiență acumulată în domeniul valorificării bogățiilor subterane.

Instituția, un adevărat focar de cultură privind minerul, cuprinde 2.500 de studenți la cursurile de zi și 1.300 la cursurile fără frecvență. O bună parte din studenți sînt „înți din dinții” ale lumii. Academia înfăptuiește contacte cu multe institute de învățămînt superior din alte țări, printre care și cu Institutul de Mine din Petroșeni. La Muzeul de mineralogie și petrografie al Academiei ne-a impresionat bogăția și varietatea mare a exponatelor, unele dintre ele fiind exemplare unice. Am fost plăcut surprinși de numărul mare de esanțioane reprezentînd zăcămintele noastre din Munții Apuseni și Baia Mare.

Schimbul de experiență cu activiștii de partid din R.D. Germană a fost totodată un prilej de a împărtăși prietenilor noștri germani preocupările și realizările mîerilor din țara noastră. La dorința exprimată de activiștii de partid germani am relatat din experiența organizațiilor noastre de partid, în special a celor din industria de extracție și prelucrare a mineralelor.

Ne-am întors în țară cu impresii bogate și cu convingerea că schimbul nostru de experiență a adus o înnoștă contribuție la o mai bună cunoaștere reciprocă a realizărilor noastre și, prin aceasta, la consolidarea colaborării tovarășești dintre partidele noastre, la întărirea prieteniei dintre oamenii muncii din cele două țări socialiste.

(Urmare din pag. 1)

Tot astfel depozitul întreprinderii comerciale raionale din Rădăuți se prezintă într-o stare total necorespunzătoare. O clădire părăsită, igrasioasă, cu ferestrele sparte. Anul trecut unele pachete de cărți s-au deteriorat complet dat fiind umezeala care domnea aici. Anul acesta, este drept, s-au așezat pe jos câteva bucăți de carton, câteva grătare de lemn și cu asta responsabilul depozitului a socotit că totul este aranjat. De altfel, nici depozitul Librăriei din Rădăuți nu arată mai bine. O încăperă strimbită, de asemenea igrasioasă, cărțile stau lipite de pereți. „Numai cîteva, s-a grabit să ne lămurască responsabilul depozitului. Noi avem grijă de cărți”... (1).

Am avut pînă acum doi ani un alt depozit, la etajul magaziei de papetrie, ne spunea Petre Scînteia, gestionarul depozitului de librărie al raionului. Dar conducerea întreprinderii comerciale l-a desființat, în locul lui fiind adus

depozitul de țigări, pe motiv că țigărilor le trebuie loc uscat.

Nu numai depozitarea poate duce la degradarea manualelor școlare. Contează mult și felul și mai ales mijloacele cu care se efectuează transportul lor spre școli. Lucru bine știut de cei interesați, dar neglijat pe alocuri. Prof. Petru Morariu, de la Școala generală din Gornești, raionul Reghin, ne declară că anul acesta unul din loturile de cărți a fost adus la școală cu o mașină neasigurată pentru vreme rea. Și cum pe drum a ploaie... Această situație am întâlnit-o la Vaslui. Camionul era ud și în plus îi lipseau cîteva scinduri din podca. Numai la insistențele noastre șoferul a acceptat să pună pe jos puțîn hirtie de ambalaj, în așa fel încît cărțile să nu fie așezate direct în umezeală. La depozitul din Tg. Mureș am găsit multe pachete desfăcute. Coperțile manualelor de Botanica pentru clasa a V-a — expedite în întreprinderea Poligrafică Cluj — erau zgiriate, rupte. La C.L.D.C. Tg. Mureș ni s-a relatat că pe lângă ambalarea necorespunzătoare a

Difuzarea manualelor școlare

numeroase promisiuni că situația se va îndrepta și că vor lua toate măsurile ca la datele corespunzătoare manualele să se aile la destinație. Totuși... — Anul acesta stăm mai bine decît în anii trecuți — consideră tov. Mircea Seceleanu, de la Baza de desfacere a manualelor școlare din Capitală. Dar pînă în momentul de față, 63 de titluri de manuale n-au apărut încă, unele dintre ele avînd tiraje foarte mari. Sore exemplu: Aritmetica pentru clasa a II-a — 350.000 exemplare, Geografia pentru clasa a VIII-a — 302.000, Literatura română pentru clasa a XI-a — 112.000. Dar nici manualele tipărite nu au sosit toate în tiraje complete, restanțele varînd între cîteva sute și zeci de mii de exemplare. E drept, majoritatea restan-

țelor sînt la manualele avizate recent, dar nu numai la ele, pentru că din cartea de Limba franceză pentru clasa a V-a, avizată încă de anul trecut, există o restanță de aproape 75.000 exemplare.

Nerespectarea comenzilor nu se face numai în sensul că nu se trimite întreg numărul de manuale solicitate. La Suceava au sosit 400 de manuale de Algebră pentru clasa a IX-a peste comanda făcută. La Vaslui, deși se făcuse comandă pentru 302 manuale de Limba franceză pentru clasa a XI-a (an VI de studii), au sosit aproape 400 de manuale pentru... anul III de studii. Uneori comenzile făcute de școli și secții de învățămînt sînt mult exagerate ca să fie „pentru orice eventualitate” a carte-

doză în plus”. După cum ne relatea tov. Octavian Butaru de la C.L.D.C. Timișoara, deși după estimări numărul elevilor e de circa 17.600, secția de învățămînt a școlii populare orașenească a făcut comanda de cărți pentru 19.500 elevi. Situațiile nu sînt singulare și în felul acesta sute, chiar mii de elevi vor trebui să aștepte încheierea operațiilor de recartare pentru a putea avea și ei toate manualele.

Reședința de chibzuială în efectuarea și onorarea comenzilor ridică probleme și în legătură cu desfacerea manualelor pentru elevii de la cursurile școlare și fără frecvență. Măsura — salutară — a începutului vizitei noastre a fost să se înceapă vânzarea acestor manuale încă de la 15 august este în bună parte anulată de faptul că la librăriele orașenești au sosit cantități insuficiente de manuale, iar instrucțiunile prevăd că punerea lor în vânzare se va face după asigurarea tirajului necesar elevilor de la cursurile de zi. Mai mulți profesori și elevi, cit și responsabili de librărie au făcut propunerea ca Ministerul învățămîntului să revadă actualele instrucțiuni, avînd în

vedere posibilitatea ca difuzarea manualelor pentru cursurile școlare și fără frecvență să se facă în baza unor comenzi separate de cele ale școlilor — curs de zi.

Pînă la deschiderea anului școlar au mai rămas relativ puține zile. Statul nostru a alocat fonduri importante pentru buna desfășurare a învățămîntului, pentru tipărirea de manuale. Forurile de învățămînt, cu sprijinul organelor locale de partid și de stat, au datoria să se îngrijească de utilizarea lor cit mai rațională, de pregătirea cu grijă a tuturor condițiilor pentru ca elevii să poată învăța. În acest context este necesar să se acorde o atenție deosebită difuzării manualelor școlare, distribuție gratuită elevilor din școala generală și licee, asigurării stocurilor strict necesare, păstrării lor în cele mai bune condiții încît să ajungă în perfectă stare în mîinile elevilor.

Roid anchetă realizat de: Gheorghe DAVID, Ion CHIUJDEA, Lorand DEAKI

viața internațională

Manifestări în întâmpinarea lui 23 August

MOSCOVA 18. — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Casa prieteniei popoarelor din Moscova găzduiește, începând de la 18 august, o expoziție de fotografie românești intitulată „România socialistă azi”. Expoziția, organizată de asociația de prietenie sovieto-română și de Casa prieteniei popoarelor, redă imagini ale noilor succese obținute de România socialistă în dezvoltarea continuă și multilaterală a economiei, științei și culturii.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de V. V. Moșetov, membru al conducerii Asociației de prietenie sovieto-române. „Tot în cursul zilei, la tipografia „Krasnii proletarii” din capitala sovietică a avut loc o adunare consacrată marii sărbători naționale a României. După cuvântul de deschidere rostit de A. Rotanov, secretarul comitetului de partid al tipografiei, vicepreședintele al Asociației de prietenie sovieto-române, au vorbit maestrul principal V. Kocetinkov și T. Bostfiev, membru a Comitetului Comsomolului din întreprindere. El a avut scos în evidență marile succese obținute de poporul român în toate domeniile, în decursul celor 23 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist.

A luat cuvântul Florea Traian, secretar al ambasadei române la Moscova.

SOFIA 18. Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: Vineri seara în sala cinematografului „Dimitar Blagoev” din Sofia, Comitetul de cultură și artă — direcția cinematografiei, Comitetul pentru prietenie și relații culturale cu străinătatea și Uniunea cineștilor din Bulgaria au organizat cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Socialiste România — 23 August — premiera festivă a filmului românesc „Dacia”.

La premieră au participat regizorul filmului, Sergiu Nicolaescu și actrița Vasilica Tselisman. Au luat parte un număr de oameni de cultură și artă, ziariști, membri ai corpului diplomatic. A fost prezent Ionescu Tira, însărcinatul cu afaceri ad-interim al ambasadei române la Sofia. Ghencio Ghenciov, regizor al studioului de filme artistice din Sofia, a vorbit despre noua creație cinematografică românească. Publicul spectator a urmărit cu interes filmul și a răsplătit cu vii aplauze realizarea cineștilor români.

SCHIMB DE VEDERI TURCO-CIPRIOTE

NICOSIA 18 (Agerpres). — Vineri, președintele Makarios a avut o întrevedere cu Kazim Gulek, membru al parlamentului turc, care se află într-o vizită de patru zile în Cipru. Agențiile de presă apreciază că este prima dată de la începutul crizei cipriote, în decembrie 1963, când are loc o asemenea întâlnire între președintele cipriot și un deputat turc. La sfârșitul întrevederii, care nu a avut un caracter oficial, Kazim Gulek a declarat ziaristilor că a avut cu președintele Makarios un schimb de

vederi în probleme generale. Pe de altă parte, agenția U.P.I. relatează că la Ankara a luat ființă joi un consiliu național în care sînt reprezentate numeroase organizații muncitorești, de tineret, asociații ale profesoriilor, pictorilor, folcloriștilor, ofiterilor în retragere etc., avînd drept scop să exprime opinia poporului turc în legătură cu problema cipriotă. Un purtător de cuvînt a declarat că acest consiliu respinge soluționarea problemei cipriote pe baza Enosisului (unirea Ciprului cu Grecia).

PHENIAN 18 (Agerpres). — La cooperativa agricolă „Prietenia coreano-română” din localitatea Sambong, districtul Pyungwon, provincia Pyungan, a avut loc o adunare consacrată celei de-a 23-a aniversări a eliberării țării noastre. Au luat parte ambasadorul Republicii Socialiste România, Nicolae Popa, și membri ai ambasadei române din Phenian. Au fost, de asemenea, prezenți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Luînd cuvîntul, președintele cooperativei agricole a adresat felicitări călduroase poporului român cu prilejul Zilei de 23 August. El a vorbit apoi despre realizările obținute de țara noastră în construcția socialistă sub conducerea Partidului Comunist Român. De asemenea, a scos în evidență relațiile de strînsă prietenie existente între poporul român și poporul coreean.

Participanții la adunare au fost salutați de ambasadorul român Nicolae Popa, care a arătat că relațiile de colaborare dintre Republica Socialistă România și Coreea de Nord sunt dezvoltate în toate domeniile, în interesul ambelor țări. El și-a exprimat admirația pentru succesele obținute de poporul coreean în construcția economică și întărirea apărării țării sub conducerea Partidului Muncii din Coreea.

ACCRA 18 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 23-a aniversări a Eliberării României, la Galeria Institutului de artă și cultură din Accra a avut loc vernisajul expoziției „Mișcarea artistică de amatori în România” pusă la dispoziție de Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea. La vernisajul expoziției au participat ministrul administrației locale, dr. A. Y. Kyerematem, primarul orașului Accra, J. G. Smith și alte oficialități ghaneeze. Au fost de față, de asemenea, șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în Ghana, membri ai corpului diplomatic, funcționari superiori din instituțiile centrale ghaneeze, ziaristi.

O scriitoare strînge hîrtii

(Urmare din pag. a VI-a)

trebură să lupt pentru asta, — mărturisesc gîndurile mărmurite în glas. Viața mea e ca și mai înainte de a ieși din favelă, cu deosebire că acum îmi e deosebit de treaba pe care o fac. Experiența ei scurată de relativă bunăstare i-a adus numai tristeți și deziluzii. Această constatare formează conținutul unei cărți de versuri pe care Carolina o scrie în prezent ca să se „răcorescă” de lumea asta, dar fără să mai spera la publicare. Cîci, deși înfruntînd privațiunile materiale de tot felul, ea nu a abandonat preocupările literare. Cînd se lasă noaptea, pe mîna precară din colțul odăii, Carolina adevărată lampă cu petrol începe să scrie. Recunoaște că nu mai reușește să-și „ordoneze ideile” ca înainte, fiindcă „viața e dură din cale afară, omul vine de la muncă cu capul plin de griji și cu stomacul gol”. În schimb, acum cunoaște mult mai multe lucruri decît atunci cînd a început să scrie jurnalul ce i-a adus faimă efemeră. Pășunea ei de autodidact i-a lărgit orizontul și azi o preocupă problema ca segregarea rasială, pacea și războiul. Pe mîna, trei caiete groase cuprînd rodul nopților de nesomn. Unul e cu „memorii”, în vers și cu „proză”, celelalte două sînt piese de

teatru — „Alair” și „Nasturele”, în care rolurile sînt aleși din același mediu al oamenilor nevoiași, pentru care grija zilei de mîine rămîne un coșmar permanent. Intru-una din poezii dedicate muncitorilor, numite pe acestea „marii constructori ai națiunii” și se întrebă „incotro merge Brazilia?”. Străina de orice școli și curente literare, această femeie se impune printr-un talent înnăscut. Surprinde pur și simplu, de pildă, ușurința ei de a versifica. Nu știu dacă e obiectul casei, dar eu am fost întîmpinat cu un „bun venit” în versuri, ce cuprîndeau, cu ritm și rimă indicarea profesiei mele pe care locuim o comunicasem. — Depinderea de a face poezii am moștenit-o de la bunicii mei. Era un bătrîn analfabet, dar atât de bun, drept și înțelept că nu era silit la noi în favelă să nu-l respecte și să nu-l asculte. Era un adevărat „Socrate negru”. Prima poezie am făcut-o cînd eram încă mică pentru a-mi manifesta recunoștința față de cei care-mi aveau învățat alfabetul. „Frumoase versuri, Carolina” — mi-a spus ea ascultîndu-le. Și eu am rămas atunci descumpănită fiindcă nu știam ce-i aceea „vers”. Și Carolina îmi repetă pe de rost, după mai mult de trei decenii, prima ei poezie, pe care niciodată nu a scris-o

pe hîrtie. Conversația alungă apoi spre tema restului literaturii. — M-am învățat să cred în puterea cuvîntului. Ceea ce se scrie trebuie să ajute oamenii, să-i facă mai buni, să le dea speranță în viața asta, unde trebuie să ai stocuri de răbdare și perseverență ca să rezisti încercărilor. Azi nu se mai interesează nici un editor de ceea ce scriu, dar asta nu mă dezarmează. Poate cîndva, cineva se va interesa. Citește uneori cunoscuților... Lor le place și mă îmbărbătează. Eroi mei nu sînt poate destul de atrăgători ca să placă și gusturilor lumii rafinate. Mie însă mi-s dragi, căci între ei m-am născut și între ei trăiesc. De fapt nici n-am cunoscut alții care să merite mai multă stimă și înțelegere. Publicarea cărții mele „Quarto de despoje” în altă țară dovedește că în toate acele locuri există mulți oameni care gîndesc ca mine. Aș dori să transmit cititorilor din România că m-aș simți fericită dacă aș putea scrie încă ceva care să ajungă pînă la ei și să le merite atenția. Deocamdată nu sînt deloc optimistă în această privință, căci pentru editorii de aici am murit din momentul cînd am îndrăznit să pretind fi și o parte din ceea ce se cuvine unui om pentru a munci cinstit. — Astăzi Carolina are zece cărți în meseria ei „de

bază” cu care își câștigă pîinea. Clipe libere pentru reflecții și mărturisiri. Mi-ne însă, dis-de-dimineață, va pleca iarăși, înghesuită în autobuzul care oprește la trei kilometri de casa ei, pentru a colecta hîrtie în Sao Paulo. Gîrbovită sub greutatea sacului, ea colindă străzile marelui oraș și asudă pentru fiecare centavo pe care îl cîștigă. Cînd nu-i ajung banii nici pentru bilețul de autobuz ca să se întoarcă la căsuța din dreptul kilometrelui 34, se instalează undeva pe treptele vreunui monument sau la poarta închisă a vreunei instituții și înnoptează acolo, sub cerul liber, pentru ca în dimineața următoare să o ia de la început. Acasă păstrează printre vestigiile gloriei de o clipă o diplomă a Camerei Municipale prin care acum cîțiva ani i s-a conferit titlul de „cetățean de onoare al orașului Sao Paulo”, distincție pe care au primit-o foarte puțini brazilieni în afară de președintele republicii. „Dar titlurile nu în de foamă”, comenta nefericita cetățeană de onoare, arătîndu-mi diploma. Așa arată destinul Carolinei Maria de Jesus, nume cunoscut în Brazilia și în încă 22 de țări ale globului. Dacă e adevărat că arta cere sacrificii, atunci viața acestei negrese de talent e o supremă confirmare a dictonului.

Vasilie OROS

Un interviu al lui Guy Mollet

PARIS 18 (Agerpres). — Într-un interviu acordat vineri postului de radio Luxembourg, Guy Mollet, secretar general al Partidului Socialist Francez (S.F.I.O.), a abordat o serie de probleme politice. În ce privește relațiile cu Partidul Comunist, Guy Mollet a remarcat că în afara unor dificultăți privind politica externă, mai există divergențe și în alte privințe, dar că unele dintre acestea au dispărut. „Rămîne să se depună mari eforturi, de o parte și de alta, pentru ca să existe numeroase puncte asupra cărora putem să desfășurăm o luptă comună”, a adăugat Guy Mollet.

Reîntoarcerea primului grup de refugiați arabi

IERUSALIM 18 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță vineri dimineață, la ora 7,00 (ora locală), că primul grup de refugiați arabi a început să se reîntoarcă pe malul de vest al Iordanului, ocupat de forțele israeliene în cursul recentului conflict armat. Operațiunile de repatriere vor fi reluate duminică.

Deschiderea procesului lui R. Debray

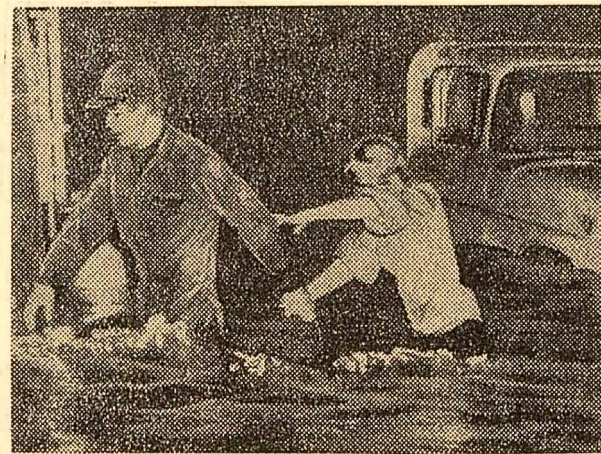
LA PAZ 18 (Agerpres). — În capitala boliviană s-a anunțat că la închisoarea Camiri a început procesul intentat lui Regis Debray, publicist francez, și a încă 6 persoane acuzate de a fi participat la mișcarea de partizani din acest țară. Procesul public, potrivit sursei militare care au anunțat știrea, nu va începe decît la sfîrșitul lunii august sau începutul lunii septembrie. Apocații apărării și partea civilă vor fi desemnați din oficiu în cadrul primei ședințe plenary a Consiliului militar, care va judeca procesul. Colonelul Remberto Torres, care a fost desemnat raportor, a început audierea celor șase deținuți pentru a confirma concluziile anchetei.

KINSHASA Președintele Mobutu despre situația din Congo

KINSHASA 18 (Agerpres). — Președintele Republicii Congo (Kinshasa), Joseph Mobutu, a acordat un interviu agenției congoleze de presă în care s-a referit la unele probleme ale situației interne, îndeosebi la măsurile adoptate de guvern împotriva mercenarilor care dețin controlul capitalei provinciei Kivu. Președintele Mobutu a dezmințit știrile tendențioase potrivit cărora armata națională congoleză ar fi dezorganizată. El a calificat, de asemenea, ca minciunoase știrile difuzate de unele or-

gane de presă potrivit cărora „Congo este prezentat ca o țară în care rezidenții străini nu s-ar afla în siguranță”, subliniind că cei ce răspund asemenea știri urmăresc să denigreze actualul regim instaurat în Congo. Șeful statului congolez și-a exprimat speranța că în următoarele zile rebeliunea mercenarilor de la Bukavu va fi lichidată. Referindu-se la demonstrațiile de protest ale populației care au avut loc recent la Kinshasa împotriva intervenției mercenarilor la Bukavu, el a arătat că acestea constituie o dovadă că „nici un congolez nu poate tolera ca țara sa liberă și suverană să fie atacată de o bandă de aventurieri fără scrupule”.

Vorbînd despre unele probleme ale unității africane și despre lucrările viitoare reuniunii la nivel înalt ale O.U.A. programată pentru septembrie a.o. la Kinshasa, președintele Mobutu a declarat „nu ne-am îndoit nici o clipă de solidaritatea africană mai ales în această perioadă de încercări prin care trece Congo”.

Statul Alaska a fost declarat „regiune sinistrată”, în urma inundațiilor care au devastat zona orașului Fairbanks. În fotografie: Pe străzile orașului în timpul operațiunilor de salvare.

PARLAMENTUL JAPONEZ ȘI-A ÎNCHEIAT LUCRĂRILE

TOKIO 18 (Agerpres). — Sesiunea extraordinară a parlamentului japonez și-a încheiat vineri lucrările adoptînd cu majoritate de voturi legislația cu privire la sănătate și prevederile sociale. Sesiunea a fost convocată la cererea partidului liberal democrat de guvernământ la 27 iulie. În cadrul dezbaterilor partidele de opoziție s-au pronunțat împotriva adoptării acestui proiect de lege care prevede o majorare de două ori a taxelor pentru unele tipuri de deservire medicală.

O DECLARAȚIE A PARTIDULUI COMUNIST DIN MAREA BRITANIE

LONDRA 18 (Agerpres). — Comitetul Politic al Partidului Comunist din Marea Britanie a dat publicității o declarație în care condamnă noua escaladare a acțiunilor militare americane în Vietnam și mai ales bombardamentele asupra orașului Hanoi. Comitetul politic cheamă poporul englez să exercite presiuni asupra guvernului laburist, pentru a-l determina să condamne acțiunile agresive ale S.U.A. în Asia de sud-est. Totodată, în declarație se cere convocarea imediată a parlamentului britanic în vederea examinării situației create în urma intensificării agresiunii S.U.A. în Vietnam.

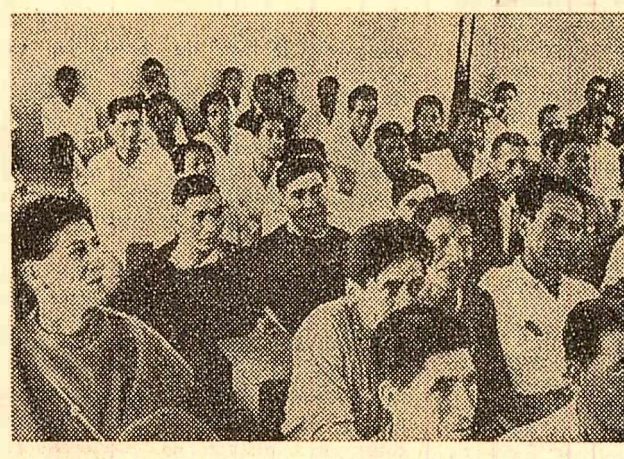
FONDURILE ASOCIAȚIEI INTERNAȚIONALE PENTRU DEZVOLTARE SE EPUIZEAZĂ

Asociația internațională pentru dezvoltare (A.I.D.), filială a Băncii mondiale, riscă să-și interzică activitatea — scrie publicația franceză „Les Echos”. Rezervele acestei asociații, care este specializată în acordarea de împrumuturi pe termen lung țărilor în curs de dezvoltare, sînt aproape epuizate, iar perspectivele de refacere sînt puțin încurajatoare. Banca mondială a adoptat recent un proiect de rezoluție prin care acordul A.I.D.-ului numai 10 milioane dolari pentru viitorul an financiar, față de 75 milioane cit reprezentă rata anilor precedenți. În cercurile financiare din Occident se consideră că această reducere a resurselor exprimă nemulțumirea administrației Băncii mondiale față de tărgănarea negocierilor dintre această bancă și țările industrializate, în vederea refacerii fondurilor A.I.D.-ului. Datorită nivelului încă ridicat al dobînzilor în țările occidentale, Banca mondială întîmpină o serie de dificultăți în finanțarea propriilor operații, și se vede obligată să păstreze în safeurile sale o mai mare parte din beneficii. Anul trecut, George Woods, președintele Băncii mondiale, a cerut țărilor industrializate din Occident să a-

NAVE DE MARE TONAJ ÎN TRANSPORTUL MARITIM

Potrivit agenției „France Presse”, compania „Atlantic Container Line” — care reunește societăți suedeze, olandeze, britanice și franceze — va pune în serviciu noi tipuri de vase port-containere și port-vehicule între Europa de nord și coasta de răsărit a S.U.A. În 1970 „A.C.L.” va dispune de o flotă de 10 port-containere capabile să asigure între 30 și 40 la sută din transporturile maritime între Europa de nord și S.U.A. Randamentul acestei flote va fi deosebit de mare. Fiecare vas va putea transporta tot atît cît 4 cargouri clasice. O cursă dus și întors între Europa de nord și S.U.A. nu va depăși în medie 28 de zile, față de 56 de zile cît îi trebuie unui cargou obișnuit. Noile nave gigant vor avea fiecare cîte șase etaje, putînd transporta 1.000 automobile. Lungimea fiecărui vas va fi de 213 metri, iar lățimea de 28 de metri.

ducă o contribuție de 3 miliarde de dolari, cerere primită însă cu rezerve. Unele dintre aceste state au arătat că sînt dispuse să răspundă la apelul lui Woods, dar insistă ca o parte a fondurilor pe care le vor furniza să nu poată fi utilizată decît pentru cumpărături de pe piața lor. Condiția pusă de acestea întîmpină, firește, rezistența țărilor beneficiare, care văd în „ajutorul legal” un mijloc de perpetuare a vechilor relații dintre metropoli și colonii.

Țărani venezuezeni la un curs de alfabetizare

agențiile de presă transmit:

■ Adunarea de la Moscova consacrată luptelor de la Mărășești ■ GREVA MARINARILOR CANADIENI ■ Etna erupe din nou ■ FESTIVALUL DE MUZICĂ UȘOARĂ DE LA SOPOT

O grevă a feroviarilor a fost declanșată joi în Sardinia în sprijinul revendicărilor lor economice. Transportul feroviar a fost întrerupt pe întreaga insulă.

Ministrul afacerilor externe al Pakistanului, Sharifuddin Pirzada, a sosit vineri într-o vizită de trei zile la Damasc. El a început convorbirile cu ministrul afacerilor externe, Ibrahim Makhos, și cu alte oficialități siriene. Sînt examinate probleme referitoare la situația din Orientul Apropiat, căile de eliminare a consecințelor conflictului militar din această regiune, precum și probleme privind relațiile bilaterale și căile de promovare a schimburilor comerciale între Siria și Pakistan.

Vulcanul Etna, a cărui activitate s-a intensificat în ultima vreme, a erupt din nou. Erupția a fost precedată de mai multe zgînduriri seismice succesive.

O adunare consacrată împlinirii a 50 de ani de la eroica bătălie de la Mărășești a avut loc la Uzina metalică din Moscova. E. I. Spivakovski, candidatul în științe istorice, și generalul-locotenent în rezervă D. I. Smirnov, Erou al Uniunii Sovietice, au vorbit cu acest prilej despre importanța și semnificația istorică pentru poporul român a marii epopee naționale de la Mărășești. Din partea ambasadei Republicii Socialiste România la Moscova a luat cuvîntul Victor Nanu, secretar al ambasadei.

O delegație economică condusă de Vasil Grivezev, secretar federal pentru comerțul exterior al R.S.F. Iugoslaviei — care urmează să întreprindă vizite în R.A.U., Siria, Iordania și Irak — a părăsit vineri Belgradul. Agenția Taniug precizează că delegația va avea convorbiri referitoare la îmbunătățirea relațiilor economice dintre Iugoslavia și țările amintite.

Agencia A.D.N. a fost împuternicită să dea publicității o declarație în care se spune că violarea în repetate rînduri a frontierei de stat și spațiului aerian al R.D.C. de către avioane sovietice-germane face necesar să se ceară autorităților vest-germane corespunzătoare să adopte măsuri care să garanteze respectarea frontierei de stat a Republicii Democrate Germane. În declarație se subliniază că frontierele de stat ale R.D.C. sînt o realitate, iar cei care le violează trebuie să fie trași la răspundere potrivit dreptului internațional.

La festivalul de muzică ușoară de la Sopot (Polonia) au fost ascultate pînă acum 28 de cîntece. Juriul a hotărît să acorde primul loc cîntecului „Par și simplu sînt” în interpretarea cîntăreței poloneze Dana Leska. Cîntecul românesc „De ce ești trist”, muzica de Richard Oschanitzky, versuri de Constantin Cișcan în interpretarea Doinei Badea a fost clasat pe locul al doilea. Festivalul continuă cu „Zina muzicii poloneze”.

Conferința țărilor care nu dețin arma nucleară urmează să fie convocată la 12 martie anul viitor la Geneva. Această dată a fost stabilită joi de comitetul pregătitor O.N.U., care a hotărît totodată să invite la lucrările conferinței și reprezentanți ai tuturor statelor care posedă arma nucleară, informeză agenția Associated Press.

Romanul „Pădurea Spinzuraților” de Liviu Rebreanu a apărut recent la cunoscuta editură argentiniană „Losa” din Buenos Aires, în colecția „Novelistas de nuestra época”.

În cadrul unui turneu pe care-l întreprinde într-o serie de țări arabe, regele Hussein al Iordaniei a sosit vineri într-o scurtă vizită la Khartoum, unde va avea convorbiri cu oficialitățile sudaneze în probleme privind relațiile dintre cele două țări și situația din Orientul Apropiat.

Întreaga flotă comercială a Canadei a fost paralizată ca urmare a grevei generale declarate de peste 6.000 de marinari. Ei cer îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Companie aeriană națională în Liban

Guvernul libanez a hotărît ca în decurs de șase luni să fie creată o companie aeriană de stat, care va deține monopolul exploatareii liniilor libaneze. În momentul de față în Liban există trei companii aeriene: Middle East Air Liban (al grupului Intra Bank și Air France), Libanese International Airways (cu capital american) și Trans — Mediterranean Airways. În cadrul reorganizării, guvernul va deține o parte din acțiunile Intra Bank, care, după cum se știe, a dat faliment.